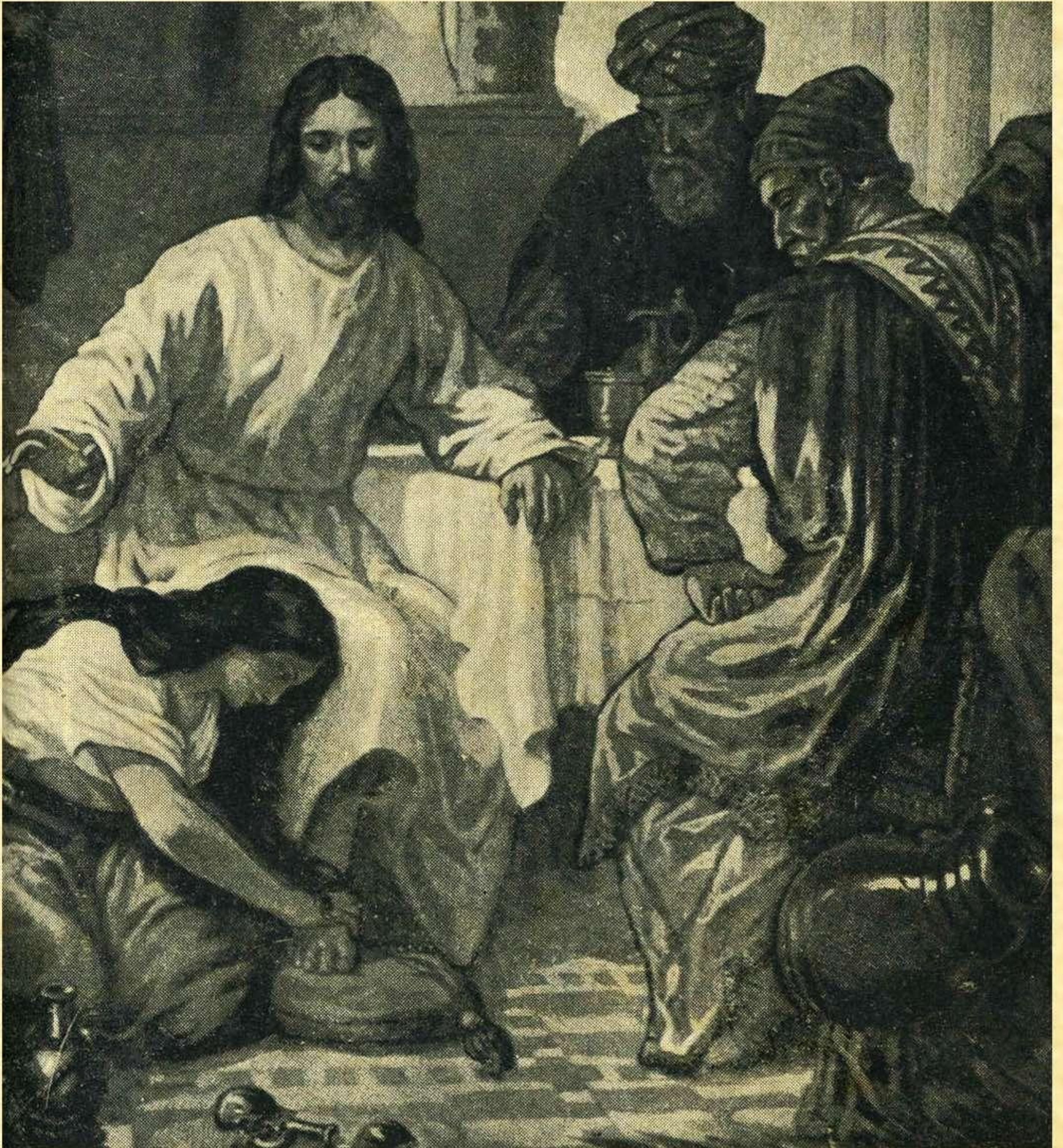

Thánh Kinh Báo

THÁNG NĂM NĂM 1958

Trong số bài này :

ĐỨC CHÚA JÊSUS-CHRIST THẮNG-THIÊN

Mục-sư T. G. PHẠM-XUÂN-TÍN

Thánh Kinh Báo

CƠ-QUAN CỦA HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM
TÒA-SOẠN : *Tạm tại Trường Kinh-thánh Đà-nẵng.*
Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : *Mục-sư ÔNG-VĂN-HUYỀN*

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 70 đồng, nửa năm 40 đồng, mỗi số 7 đồng.

Thơ-từ và tiền-bạc gửi cho Mục-sư ÔNG-VĂN-HUYỀN
Hội-thánh Tin-lành Đà-nẵng

MỤC - LỤC

Xã-thuyết :	Trang
Đấng Christ bên hữu Đức Chúa Trời. — <i>T.K.B.</i>	1
Đức Chúa Jêsus-Christ thăng-thiên. — <i>Mục-sư Phạm-xuân-Tín</i>	3
Tin-tức Hội-thánh	6
Mấy vần thơ :	
Chúa thăng-thiên. — <i>Linh-Nhân</i>	19
Trường Kinh-thánh :	
A) Tuổi tín-nhiệm để hiến thân. — <i>Tùng-Sơn</i>	20
B) Tin-tức T. K. T. — <i>Ban Giáo-viên</i>	21
Gọi lòng bạn trẻ :	
Đấu sức. — <i>Tích-Đức</i>	22
Hàng ghế trẻ em :	
Mão-miên tuận-đạo. — <i>M.S. Phạm-xuân-Tín trích thuật</i>	24
Cô-nhi viện Tin-lành	25
Đoàn quân Thánh. — <i>Chi-nguyện-quân</i>	27
Tiếng gọi rừng núi :	
Tin-tức Đoàn Truyền-giáo miền Cao-nguyên — <i>Mục-sư Phạm-xuân-Tín</i>	29
Phụ-nữ diễn đàn :	
Tôi sắp chết mất ! không ai đến thăm tôi cả. — <i>Hồng-Liên</i>	32

ĐÁNG CHRIST BÊN HỮU ĐỨC CHÚA TRỜI

« Sau khi CON đã làm xong sự sạch tội rồi, bên ngồi bên hữu Đáng oai-nghiêm ở nơi chi-cao », « còn như Christ, khi Ngài đã vì tội-lỗi mà dâng một sinh-tế đủ cả cho đến đời đời rồi, bên ngồi bên hữu Đức Chúa Trời » Hê 1 : 3 b ; 10 : 12.

ĐỨC Chúa Jêsus-Christ ở nơi máng cỏ, tỏ ra « Ngài vốn có hình-thể của Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình-đẳng với Đức Chúa Trời là sự phải đoạt lấy ; trái lại, Ngài tự làm cho mình trống-không, lấy hình-thể đầy-tờ, trở nên giống như hình-trạng loài người » (Phi-líp 2 : 6, 7). Nhờ đó mọi hạng người đều có thể đến với Ngài. Đức Chúa Jêsus-Christ ở trên thập-tự-giá tại đồi Gô-gô-tha, tỏ ra Ngài gánh hết tội-trách và tội-hình của cả nhân loại như Tiên-tri Ê-sai đã chép : « tôi-tớ công-bình của ta sẽ lấy sự thông-biết về mình làm cho nhiều người được xưng công-bình ; và người sẽ gánh lấy tội-lỗi họ » (Ê-sai 53 : 11). Đức Chúa Jêsus-Christ ở trong mồ-mả để hủy-diệt quyền của sự chết và âm phủ để sống lại một cách khải-hoàn, hầu ban cho ta quyền đắc-thắng sự chết như có chép : « Sự chết đã bị sự đắc-thắng nuốt mất ».

« Ở sự chết, sự đắc-thắng của mày ở đâu ? Ở sự chết, cái nọc của mày ở đâu ? ».

« Cái nọc của sự chết là tội-lỗi, quyền-lực của tội-lỗi là luật-pháp. Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài ban cho chúng ta sự đắc-thắng bởi Chúa chúng ta là Jêsus-Christ » (I Cô 15 : 54 b đến 57). Còn ĐÁNG CHRIST Ở BÊN HỮU ĐỨC CHÚA TRỜI

« để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời » (Hê 9 : 24).

Ấy vậy, Đức Chúa Jêsus-Christ thăng-thiên hẳn là một lễ đạo tối-hệ mà đa-số con-cái của Chúa ít để ý bằng sự giảng-sanh, sự chịu chết, sự sống lại và sự tái-lâm của Ngài. Thời-gian ĐÁNG CHRIST Ở BÊN HỮU ĐỨC CHÚA TRỜI là thời-gian dài hơn tất cả các thời-gian kể từ khi Ngài giảng-sanh. Tuy Ngài chịu chết vì tội chúng ta một lần đủ cả, và sống lại cũng một lần đủ cả để ban sự sống mới cho mọi kẻ tin. Song nhờ sự Ngài đã thăng-thiên được đem lên ngôi bên hữu Đức Chúa Trời, thì Ngài mới ứng-dụng quyền của sự chết và sự sống lại của Ngài cho tất cả mọi người tin-nhận Ngài. Hằng đêm liền ngày Ngài một mặt đã sai Đức Thánh-Linh xuống và đến hành-động trong mỗi người, một mặt Ngài hằng biện-hộ cho mỗi người bên hữu Đức Chúa Trời. Bởi ma-quỉ là đưa ngày và đêm kiện-cáo chúng ta là con-cái của Đức Chúa Trời trước mặt Ngài như nó đã kiện-cáo Giê-hô-sua xưa (Khải 12 : 10 và Xa 3 : 1). Bên hữu là phía thuận và mạnh hơn bên tả. Đức Chúa Jêsus-Christ ở bên hữu Đức Chúa Trời để biện-hộ cho kẻ thuộc về Ngài một cách có quyền. Ngài hằng pha lời cầu-nguyện của chúng ta với lời cầu-nguyện của Ngài mà dâng lên trước Ngồi Đức Chúa Cha.

Nếu Đức Chúa Jêsus-Christ không thăng-thiên thì làm sao ngôi bên hữu Đức Chúa Trời được (Mác 16 : 19). Nếu Ngài không ngồi bên hữu Đức Chúa Trời thì ai cầu thay cho chúng ta. Bởi « vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và CHỈ CÓ MỘT ĐÁNG TRUNG-BẢO ở giữa Đức Chúa Trời và loài người là Christ-Jêsus cùng là người » (I Ti 2 : 5). Cùng hãy xem Hê 8 : 6 ; 9 : 15 chỉ dạy về Đáng Christ là Đáng Trung-bảo ấy. Chúng ta hãy nhớ rằng CHỈ CÓ MỘT ĐÁNG TRUNG-BẢO là CHRIST-JÊSUS mà thôi. Chẳng có một ai có quyền cầu-thay cho chúng ta ở trước mặt Đức Chúa Trời được. Chỉ có ai có quyền chết thế tội cho chúng ta, và đã hủy-diệt quyền sự chết mà sống lại và thăng-thiên ngôi bên hữu Đức Chúa Trời mới có quyền cầu-thay cho chúng ta

trước mặt Đức Chúa Trời mà thôi. Chúng ta chẳng cần mà cũng chẳng có thể nhờ ai để đến với Đức Chúa Jêsus hầu nhờ Ngài cầu thay cho ta ; chỉ trực-tiếp nhờ Ngài để đến cùng Cha mà thôi.

Chính Đức Chúa Jêsus-Christ đã từng bảo môn-đồ hãy nhơn danh Ngài mà cầu-xin với Đức Chúa Cha (Giăng 15 : 16 ; 16 : 24). Khi Ê-tiên tuận-đạo sắp về trời cũng chỉ thấy một mình Đức Chúa Jêsus đứng bên hữu Đức Chúa Trời chớ không thấy ai khác nữa (Công 7 : 55). Vậy, chúng ta muốn được Đức Chúa Trời nhậm lời cầu-nguyện của chúng ta, và ban ơn cho chúng ta, thì chúng ta chỉ « hãy tìm các sự ở trên, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời » (Côl. 3 : 1 và so với I Phi 3 : 22). Thánh Giăng cũng định-ninh dạy chúng ta rằng : « Nhưng nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có một Đấng

biện-hộ ở nơi Cha, là Jêsus-Christ, Đấng công-nghĩa » (I Gi. 2 : 1).

Cảm tạ Đức Chúa Jêsus-Christ, vì chỉ có một mình Ngài đã chết vì tội chúng ta, chỉ có một mình Ngài đã sống lại để ban sự sống cho chúng ta, chỉ có một mình Ngài đã thắng-thiên để ngồi bên hữu Đức Chúa Trời mà cầu thay cho chúng ta. Chúng ta không dám cũng không thể nhờ ai ngoài ra chỉ một mình Đức Chúa Jêsus-Christ là Đấng Trung-bảo của chúng ta. Thế thì « vì chúng ta không có thầy tế-lễ thượng-phẩm chẳng có thể cảm-thương sự yếu-đuối chúng ta, bèn là có một thầy tế-lễ đã chịu cám-dỗ trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy dạn-dĩ đến gần ngai thi-ân, hầu cho nhận-lãnh sự thương-xót và tìm được ân-điễn để giúp-đỡ mình trong thi-giờ cần-dùng » (Hê 4 : 15, 16).
— T. K. B.

TẠP-CHÍ TRUYỀN-GIÁO ĐANG « HẤP-HỐI » ! S. O. S. !

Ấn-phí và cước-phí mỗi số Tạp-chí Truyền-giáo phải trên chín ngàn đồng. Nhưng trải qua mấy tháng này tiền ủng-hộ nhận được chưa đến nửa số trên. Không cần nhắc bạn đọc thân-mến đều biết Tạp-chí lâu nay biểu không mà thôi và sống trong đức-tin Con Một Đức Chúa Trời và nhờ tiền ủng-hộ của độc-giả khắp nơi.

Vì thiếu tài-chánh nên Ban Trị-sự Đoàn nhóm tại Đà-lạt ngày 3-3-58 đã biểu-quyết cho phép Tạp-chí in bớt trang và bớt tập. Trước thì in 24 hay 28 trang và 2.500 tập mỗi số, nhưng nay chỉ in 16 hay 18 trang và 1.200 tập thôi. Số mùa xuân năm 1958 đã gởi đi in rồi. Như thế bạn đọc thấy rõ Tạp-chí đang « hấp-hối ». Mong quý bạn đọc hiệp một với chúng tôi trong đức-tin mà cầu-nguyện và cứu-trợ Tạp-chí được thêm sinh-lực để thoát khỏi tay « Tử-thần » và hồi-sinh để cứ phục-vụ Chúa cùng Hội-thánh và Đoàn. Chúng tôi cũng xin ghi ơn các nhà

hảo-tâm lâu nay đã gởi tiền-bạc ủng-hộ Tạp-chí.

Ông bà Trương-văn-Tốt ba lần 90đ. ; Ban Thanh-niên Chi-hội Phan-rang 60đ. ; Ân-danh ở Sài-gòn 1.000đ. ; ông Nguyễn-văn-Thân 30đ. ; cô Trần-thị-Hường 200đ. ; thầy Nguyễn-văn-Nha 100đ. ; cụ Phạm-quang-Nghiêm 100đ. ; ông bà Nguyễn-văn-Hứa 300đ. ; ông bà Trương-văn-Tốt 100đ. ; ông bà Nguyễn-văn-Thương 100đ. ; ông bà Lê - khắc - Cung 100đ. ; ông bà Trương-văn-Sáng 100đ. ; ông bà Phan-văn-Xuyến 50đ. ; bà Phạm-xuân-Tín 100đ.

(Tính đến ngày 7-3-58. Quý nhà hảo-tâm nào có gởi tiền giúp Tạp-chí mà chúng tôi không đăng tải ở đây xin gởi thư hỏi lại. Chúng tôi hết lòng cảm-ơn).

Thay mặt Bộ Biên-tập Tạp-chí Truyền-giáo.

— Mục-sư Phạm-xuân-Tín ở Dran
(Đồng-q-nai-thượng)

ĐỨC CHÚA JÊSUS-CHRIST THĂNG-THIÊN

Mác 16 : 19, Lu 24 : 51

KHI kê-cứu sự thăng-thiên của Cứu-Chúa yêu-dấu, học-viên Kinh-thánh thấy trong bốn trước-giả sách Tin-lành chỉ có hai người được Thánh-Linh cảm-động trước-thuật sự-kIỆN này thôi (Mác 16 : 19, Lu 24 : 50-51). Nhưng trước-giả Tin-lành thứ ba cũng là Trước-giả sách Công-vụ các Sứ-đồ lại được phép đề-cập đến sự-kIỆN này nhiều lần trong sách ấy (Công 1 : 1-11).

Rồi từ đó trải qua các thế-hệ cũng vậy, có người được thúc-giục nói, giảng, viết rất nhiều về sự giáng-sanh, sự chết, sự phục-sanh và sự tái-làm nhưng lại ít được thúc-giục đề-cập đến sự thăng-thiên Ngài. Vả chúng ta biết sự thăng-thiên của Cứu-Chúa cũng là một giai-đoạn giữ phần quan-trọng không kém các giai-đoạn khác trong chương-trình cứu-rỗi Ngài đã hoàn-thành. Như vậy cầu-xin Thánh-Linh cảm-động chúng ta bội phần hơn hầu chúng ta chẳng những kê-cứu, suy-gẫm, nói, viết về công-tác phi-thường, sự hồi-loan khỏi hoàn vinh-diệu Vua Jêsus-Christ trong lễ Kỷ-Niệm Ngài thăng-thiên thời mà hằng làm như thế cho đến khi Ngài tái-làm.

Sự-kIỆN này không phải ngẫu-nhiên

Đức Chúa Trời làm việc gì đều có chương-trình. Không một sự-kIỆN gì hoặc giai-đoạn nào trong chương-trình cứu-rỗi của Đấng Christ ngẫu-nhiên xảy đến cả. Vì chương-trình này được Đức Chúa Trời Ba Ngôi chuẩn-bị và thi-hành cẩn-thận. Từ trước muôn đời Ngài đã phác-họa chương-trình ấy và sắp-đặt cách hoàn-mỹ đến nỗi tất cả sự-vật đầu nhỏ hay lớn có liên-quan đến chương-trình ấy đều được phép làm đầy-đủ phận-sự cách phù-hợp nhau và đúng như ý-chỉ Ngài. Bởi vậy sự-kIỆN Chúa Jêsus-Christ thăng-thiên cũng đã được Đức Chúa Trời dự-trù từ trước. Kinh Cựu-ước đã nhiều lần dự-ngôn và nhấn-mạnh đến sự-kIỆN quan-trọng này cùng Hội-thánh và nhơn-loại. Ngài cho phép các Tiên-tri, các phát-

ngôn-viên thánh của Ngài tuyên-bố trước sự thăng-thiên của Con Ngài đầu lúc bảy giờ Ngài chưa giáng-sanh. Chúng ta hãy mở Kinh-thánh cùng nhau kê-cứu và so-sánh thì sẽ thấy những lời dự-ngôn về sự-kIỆN đầy vinh-quang này trong Cựu-ước thật đã được ứng-nghiem trọn-vẹn một trăm phần trăm trong Tân-ước.

Ví-dụ :

Thi 24 : 7-10 được phù-hợp với Hê 1 : 3.

Thi 68 : 18 được ứng-nghiem ở Lu 24 : 51 ; Công 1 : 9 ; Êph. 4 : 3.

Thi 110 : 1 được ứng-nghiem ở Mác 16 : 19 ; Công 2 : 34.

Châm 30 : 4 được phù-hợp ở Êph. 4 : 9, 10.

Với cuộc viễn-du của những vị Quốc-trưởng các chánh-phủ thế-gian còn lo chuẩn-bị kỹ-lưỡng, và thông-cáo chương-trình cho các tầng lớp nhân-dân biết thay. Vả chương-trình ấy cũng-được thi-hành đúng-đắn. Nhân-dân được loan-báo biết giờ nào Quốc-trưởng họ ra phi-trường, giờ nào từ-giã các phái-đoàn để lên phi-cơ và giờ nào phi-cơ cất cánh. Nhưng chẳng những các chánh-phủ lo thông-cáo chương-trình các cuộc viễn-du quan-hệ và ích-lợi ấy mà chính các vị Quốc-trưởng cũng hay tuyên-bố trước nữa. Cũng vậy Đấng Christ khi còn thi-hành nhiệm-vụ ở thế-hạ này, đã nhiều lần tuyên-bố cho dân-sự và môn-đệ Ngài biết trước cuộc thiên-du Ngài. Chính Ngài biết trước và cùng Thiên-phụ Ngài ấn-định cuộc du-hành này. Xin chúng ta kê-cứu : Gi. 6 : 62 ; 7 : 33 ; 14 : 12, 28 ; 16 : 5, 7, 16, 28 ; 20 : 7.

Phương-cách, Thì-giờ và địa-điểm

(1) *Hê-nóc lúc xưa là người « đồng đi cùng Đức Chúa Trời ».* Ông được Đức Chúa Trời đẹp lòng nên đi luôn với Ngài, không qua cửa tử-thần. Kinh-thánh chép : « Hê-nóc đi biệt nhưng không cho

chúng ta biết ông lên trời bằng cách nào. (Sáng 5 : 23, 24) Ê-li, một tiên-tri quyền-năng và rất gian-lao cũng đã được cái vinh-dự lên trời trong một cơn gió lốc trên chiếc xe ngựa lửa. Nhưng trước khi ông ra đi ông không tuyên-bố phương-cách, thi-giờ và địa-điểm cho dân-sự và toàn-thể môn-đệ ông. Khi ông được cất đi rồi thì dân-sự và môn-đệ ông nghi-ngờ nên đã sai 50 người mạnh-dạn đi tìm-kiếm ông vì e Thần Chúa sẽ đưa ông đến một núi nào đó thôi.

Nhưng sự thăng-thiên của Cứu-Chúa chúng ta khác hẳn. Ở Mác 16 : 19 thì chép: « Sau khi Chúa phán cùng họ rồi, thì được tiếp lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời ». Còn ở Lu 24 : 51 lại nói : « Xảy đương khi chúc phước, Ngài lia họ mà được đem lên trời ». Nhưng trong Công 1 : 1-11 thì tả cảnh-trạng này rõ hơn : « Ngài phán như vậy rồi thì được cất lên đương lúc họ nhìn có đám mây tiếp Ngài khuất khỏi mắt họ » (9). Phương - cách Đấng Christ về trời dầu siêu-phàm nhưng không náo-động, kinh-khủng khiến những kẻ chứng-kiến phải hãi-hùng như nhiều cảnh-trạng khác đâu.

(1) Cũng nhờ Trước-giả sách Công-vụ các Sứ-đồ học-viên Kinh-thánh biết được thi-giờ Chúa thăng-thiên. Câu 3 và 4 đoạn 1 dẫn-chứng rằng sau khi Chúa Jêsus chịu đau-khó thì Ngài đã sống lại và tỏ mình ra cùng các môn-đồ Ngài. Ngài hiện ra cùng họ trong 40 ngày phán-bảo những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời. Rồi « đương khi cùng nhóm với họ » thì Ngài thăng-thiên. Ở Lu 24 : 51 cũng nói « Đương khi dơ tay lên chúc phước, Ngài lia họ . . . » Còn Mác vắn-tắt cho chúng ta biết rằng : « Sau khi Chúa phán cùng họ thì được tiếp lên ».

Thật là một thi-giờ cảm-động nhưng oai-nghi và phước-hạnh. Cuộc từ-biệt giữa Thầy-trò thân-yêu rất mủi lòng nhưng là một sự-kiện chẳng những kẻ chứng-kiến ghi lòng tạc dạ đời đời mà những kẻ đọc lại câu chuyện này cũng không bao giờ quên được. Tại họ luôn luôn vắng - vắng nghe lại những Lời Chúa đã an-ủi rằng : « Ta không bỏ các người mồ-côi đâu ». « Ta hằng ở cùng các người cho đến kỳ chung-kết đời này ».

(3) Trước-giả Tin-lành thứ hai cũng chẳng cho biết địa-điểm Chúa thăng-thiên. Và chúng ta cũng chỉ nhờ ông Lu-ca mới biết địa-điểm Cứu-Chúa thân-mến từ-giã môn-đồ Ngài về trời là « Nơi đối ngang Bê-tha-ni » (Lu 24 : 50-51). Nhưng trong sách Công-vụ các Sứ-đồ ông lại thêm rằng : « Sau khi chứng-kiến cảnh-trạng đầy vinh-quang kia, môn-đồ Chúa « từ núi » trở về thành Giê-ru-sa-lem. Vậy núi này là núi Ô-li-ve. Núi này ngang thành Giê-ru-sa-lem về phía đông, Cứu-Chúa chúng ta thường hay lên núi Ô-li-ve với môn-đệ ngài (Lu 21 : 37 ; Gi. 8 : 1 ; Ma 24 : 3 v. v.).

Như vậy tại núi này Chúa đã tổ-chức nhiều cuộc hội-hợp đầy ơn. Tại núi này Chúa đã truyền phán nhiều lời quyền-năng và quan-trọng chẳng những cho một thế-hệ thời-đại mà cả nhiều thế-hệ, thời-đại sau cho đến đời chung-kết nữa.

Còn Bê-tha-ni là làng gần làng Bê-pha-giê ở trên núi Ô-li-ve. Tại làng này có gia-đình con-cái tin-kính Chúa là gia-đình ông La-xa-rô cùng hai em ông là Ma-ri, Ma-thê. Như vậy chúng ta thấy địa-điểm Chúa họp mặt thân-mật lần chót ở đất giữa Thầy-trò đã được chỉ-định « Nơi đối ngang Bê-tha-ni » là nơi thân-thiết của Ngài đã ghi lại nhiều kỷ-niệm quý báu.

Ích-lợi gì không ?

Mới đọc Kinh-thánh lần thứ nhứt thấy nhiều sự-kiện xảy ra được ghi-chép không hiệp-ý tôi, nên tôi không được thỏa-lòng. Lắm khi tôi hỏi : « Tại sao việc ấy xảy ra như thế ? » Lòng tôi buồn-bã nặng-nề khi Chúa bị đóng đinh trên thập-tự-giá, nhưng cũng vui-mừng với các sứ-đồ và môn-đồ đầu-tiên khi thấy Chúa đã sống lại. Tôi thầm nói : « Ô thế là Chúa sẽ cứ ở mãi với sứ-đồ và môn-đồ Ngài hầu họ được thỏa - mãn vui - vẻ bỏ những ngày sỉ-nhục, ảm-đam, đau-khổ, sợ-hãi ». Nhưng đọc thêm nữa thì thấy Kinh-thánh chép Chúa thăng-thiên. Ngài về trời cách vinh-hiến quyền-năng. Tôi ngạc-nhiên tự hỏi : « Ngài ở lại ích-lợi hay đi ích-lợi ? » Khi kê-cứu Kinh-thánh thêm thì được Chúa cho biết : « Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ thương-yêu Đức Chúa Trời. . . » (La 8 : 28). Và

Cứu-Chúa, trước khi Ngài về trời Ngài cũng đã phán : « Ta đi là có ích cho các người, vì nếu ta không đi, thì Đấng Yên-ủi không đến cùng các người ; song nếu ta đi, thì ta sẽ sai Ngài đến » (Gi. 16 : 7).

Các vị Quốc-trưởng, các nhà ngoại-giao du-hành các nước đều đem nhiều thắng-lợi về cho tổ-quốc họ. Đấng Christ thiên-du cung đã đổ nhiều ơn-phước trên Hội-thánh và dân-sự Ngài. Lần theo Lời Chúa chúng ta thấy những ích-lợi cuộc thiên-du Đấng Christ như sau :

(1) *Ban Đức Thánh-Linh xuống.* — Gi. 7 : 39 thì nói Đức Thánh-Linh chưa được ban cho vì Chúa Jêsus-Christ chưa được tôn-vinh. Ở Gi. 14 : 26 cũng như ở 16 : 7 Chúa Jêsus hứa là Ngài sẽ nài xin Chúa Cha và Chúa Cha sẽ nhơn danh Ngài mà sai Đức Thánh-Linh xuống. Và quả như vậy sau khi Chúa Jêsus về trời rồi thì Đức Thánh-Linh đã giáng xuống trên Hội-thánh (Gi. 14 : 26, 16 : 7-15).

(2) *Ngài thắng-thiên để ban các ơn-phước khác xuống cho Hội-thánh nữa.* (Êph. 4 : 8, 11). Các phước-hạnh thuộc-linh và ân-tử trong Hội-thánh đều do Đấng Christ ban cho sau khi Ngài đã lên trời rồi.

(3) *Đấng Christ thắng-thiên để sắm-sẵn cho con-cái Ngài một chỗ* (Gi. 14 : 2). Thật cảm-động biết bao khi đọc câu chuyện một người cha tạm xa vợ con để gây-dựng sự-nghiệp ở tha-phương. Trong những năm cách-biệt vợ con nhớ-nhung, nhứt là các con mọn ông tức-bực không biết ông đi đâu lâu về vậy. Nhưng khi sự ăn làm ông phát-đạt rồi thì ông có phương-tiện để tậu một biệt-thự rồi ông liền trở về rước vợ con ông đến xứ tốt đẹp ở trong nhà xinh-xắn kia. Khi gặp mặt ông, các con ông hỏi : « Ba đi đâu lâu nay thế ? » Ông âu-yếm đáp : « Các con ơi, ba đi sắm cho các con một biệt thự đẹp-đẽ ». Đấng Christ tạm lìa chúng ta để sắm-sẵn cho chúng ta những lâu-đài vô cùng tốt đẹp và quý giá hơn biệt-thự của người cha kia.

(4) *Đấng Christ thắng-thiên để làm Thầy Tế-lễ bên hữu Đức Chúa Trời.* (La 8 : 33).

Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, Ngài giáng-sanh làm Cứu-Chúa. Ngài thắng-thiên để làm Thầy Tế-lễ, Đấng

Trung-bảo bên hữu Đức Chúa Trời của chúng ta. Ngài cũng sẽ tái-làm làm vua.

(5) *Đấng Christ cũng thắng - thiên để làm neo vững-bền trong nơi chí-thành cho linh-hồn chúng ta nữa.* (Êph 6 : 20, 7 : 25, 9 : 40)

Dưới sự hướng-dẫn và dạy-đỗ của Thánh-Linh lòng dạ chúng ta thỏa-thuê tươi-tinh khi suy-nghĩ đến những sự ích-lợi lớn của sự thắng-thiên Cứu-Chúa chúng ta. Và tin chắc linh-hồn mỗi con-cái Chúa sẽ dâng lên nhiều lời hoan-ca tôn-vinh ngợi-khen Ngài.

Có chứng-cớ gì không ?

Rất chí-lý khi hỏi chứng-cớ sự thắng-thiên của Đấng Christ. Vì có người chết còn nằm cứng trong mồ-mả nhưng đã được người ta bịa-đặt là đã sống lại và lên trời, rồi tuyên-truyền âm-ĩ. Bằng-cớ Đấng Christ thắng-thiên rất nhiều và đáng tin-cậy. Xin tóm-tắt sáu điều như sau :

(1) *Nhiều người đã được chứng-kiến sự-kiện này.* (Công 1 : 9 ; Mác 16 : 19 ; Lu 24 : 53).

(2) *Các Thiên-sứ làm chứng.* (Công 1 : 11).

(3) *Đức Thánh-Linh giáng xuống là bằng-cớ mạnh-mẽ nhứt, xác-chứng Đấng Christ đã thắng-thiên.* (Công 2 : 1-4).

(4) *Trong lúc bị bắt-bớ, bị ném đá đến chết, ông Ê-tiên làm chứng đã thấy Đấng Christ đứng bên hữu Đức Chúa Trời.* (Công 7 : 56).

(5) *Ông Phao-lô cũng làm chứng đã thấy Chúa từ trời hiện xuống.* (Công 9 : 5).

(6) *Ông Giảng nhiều lần làm chứng thấy Chúa từ trời hiện ra với ông* (Khải 1 : 17, 18. ...).

Như vậy mỗi chúng ta không còn thắc-mắc nghi-ngờ gì về sự thắng-thiên của Đấng Christ nữa.

Chúng ta đã nghe ông Ê-tiên làm chứng ông thấy Chúa đứng trên trời, ông Phao-lô nghe tiếng Ngài phán từ trời, ông Giảng thấy Chúa hiện ra từ trời. Thế thì ba thánh-đồ ấy làm chứng cách chắc-chắn rằng Đấng Christ đã lên trời rồi vì họ chứng sự-kiện này sau khi

(Xin coi tiếp trang 28)

TIN-TỨC HỘI-THÁNH

BAN CHỨNG-ĐẠO BAN-MÊ-THUỘT

Lời tòa soạn.— Dưới đây là bức thư của Trưởng-Ban chứng-đạo Hội-thánh Ban-mê-thuột xin đăng tải.

— T. K. B.

Ban-mê-thuột, ngày 13 tháng 3 năm 1958

Kính thưa ông Tổng Trưởng-ban

Chứng-đạo Hội-thánh Tin-lành

Việt-nam ở Đà-Nẵng.

Thưa ông,

Chúng tôi, Ban Chứng-đạo ở Ban-mê-thuột, kính thư này về trình ông. Trước hết chúng tôi dâng lời tạ ơn Chúa Ba Ngôi, vì Ngài không ngớt làm ơn cho kẻ tìm-kiếm Ngài. Kể từ trung-tuần tháng 10 năm 1957 ông đã ghé lại thăm-viếng Hội-thánh chúng tôi, vì luôn dịp Hội-thánh chúng tôi nhờ ông tổ-chức lại Ban Chứng-đạo, và tôi Lê-xuân-Vân được ơn trúng-tuyển Trưởng-Ban Chứng-đạo.

Rất cảm ơn Chúa, dầu chúng tôi không hiểu đường-lối làm việc, nên mọi sự đều thấy khuyết-diểm trước mặt Chúa; dầu vậy, Chúa cũng có thăm-viếng chúng tôi nhiều lần nhiều cách, nên Ban chúng tôi nhờ sự dẫn-dắt của Ngài mà hầu việc Ngài. Nên kể chung lại, từ tháng 11 năm 1957 đến tháng 2 năm 1958 chúng tôi đã nhờ ơn Chúa thâu-góp thành-tích rất khả-quan như sau :

Số người cầu-nguyện 43

Số gia-đình được thăm-viếng 48

Số người được nghe Tin-lành 300

Số sách nhỏ phát ra 400 quyển.

Có điều đáng mừng, là từ Ban-mê-thuột đến làng định-cư Hòa-bình lối 9 cây số ngàn, đã nhờ Ban Chứng-đạo và các chứng-nhân tới đó thăm-viếng

nhiều lần. Cảm tạ ơn Chúa, nhờ lửa-Thánh-Linh đã sưởi ấm cho những lòng lạnh-lẽo, nên ở đây đã có 25 người cầu-nguyện và Chúa đã cho có một Hội-nhánh vừa thành-lập xong và khánh-thành ngày 23 - 2 - 1958.

Buổi lễ long-trọng này gồm có :

— Hai gia-đình Bác-sĩ người Mỹ, một nữ Bác-sĩ, bà Giáo-sĩ ở Hội Mênolay, ông bà Mục - sư Truyền - giáo Nguyễn-hậu-Nhương cùng các sinh - viên tập - sự Thượng-du và Ban Việt-Thượng, ông bà Mục-sư Lê-khắc-Hòa cùng tất cả giáo-hữu ở Hội-thánh Ban-mê-thuột, và có cả các giới chánh-quyền địa-phương đến dự rất đông đến nỗi chật-ních trong Nhà Thờ, mà còn phải đứng ngoài trên 50 người. Thật chúng tôi không đủ lời ngợi-khen Chúa, vì ngài đã làm nên việc cả-thể quá sự tưởng-tượng của chúng tôi. Nhà Thờ đặt trên miếng đất công, Hội-thánh chúng tôi đương làm đơn xin Chính-phủ miếng đất này; định mỗi chiều độ 150 thước tức là 22.500 thước vuông; nhà lợp bằng tôn, vách ván theo thời-giá cũng đáng được 120.000đ. A-lê-lu-gia ! Cảm-ơn Chúa. Còn một chỗ định-cư nữa là Trần-hưng-Đạo, Chúa cũng cho có nhiều người quyết lòng tìm sự cứu-rỗi, nên các ngày Chúa-nhật họ thường nhóm-họp tại Nhà Thờ để hỏi lễ đạo, và cũng đã có một số cầu-nguyện rồi. Vậy tôi xin quý tôi-tớ Chúa góp lời cầu-nguyện cùng chúng tôi để nơi này cũng có thể đạt đến kết-quả như Hòa-bình vậy.

Trước chúng tôi xin dâng lời tạ ơn Chúa, sau cảm-ơn ông Tổng Trưởng-Ban đã dùng lời Chúa gây-dựng chúng tôi lớn lên trong sự hiểu-biết về hầu việc Ngài, và xin cầu-nguyện cho chúng tôi sớm đặt được Ban Trị-sự ở Hòa-bình để duy-trì

công việc Chúa, hiện nay chúng tôi có nhờ ông Hoàng-đình-Nhân, là một tín-đồ thâm-niên ở gần đó thăm-viếng và đã giữ chức chấp-sự nơi này, và tất cả mọi sự đều do vị Mục-sư bôn-hội kiểm-soát.

Muốn thật hết lòng.

— T. B. Chứng-đạo : Lê-xuân-Vân
Thư-ký : Nguyễn-tấn-Quế.

Thăng-Bình.—

Như quý tôi - tớ và con-cái Chúa đã biết, Thăng - bình, một Hội - thánh mới được thành-lập trong vòng 2 năm nay, trong hoàn - cảnh rất khó - khăn về nhiều phương-diện.

1.— Tín-đồ hầu hết bị phá sản vì nạn chiến-tranh vừa qua.

2.— Vì thiên-tai liên-tiếp, hết trận lụt làm hại hoa-màu đến trận bão làm sụp nhà-cửa v.v... Vì có ấy, hơn 30 tín-đồ không thể sanh-sống ở địa - phương nên phải di-cư vào tỉnh Pleiku ; còn một số nữa sắp lên đường ; số tín-đồ di-cư ấy đang thiết-tha muốn có một Nhà Thờ và một Truyền-đạo để nuôi-dưỡng đời thuộc-linh họ.

Tại Bình-quế cách Hội-thánh Thăng - bình 14 cây số ngàn cũng vừa thành-lập một Hội-nhánh. Tạ ơn Chúa ngày 1-2/3/58 vừa rồi, chúng tôi có mở cuộc bố-đạo tại đây, Chúa có dùng thầy cô Trần -thượng - Nhơn đến giảng Tin - lành tại 2 nơi: Bình-quế và Bình-phủ kết-quả có trên 1.500 người được nghe Tin-lành và có 33 linh-hồn ăn-năn tin Chúa.

Mong quý tôi-tớ và con-cái Chúa gần xa cầu-nguyện cho chúng tôi :

1. — Xin cầu-nguyện cho số tín-đồ di-cư vào Pleiku được giữ vững đức-tin và cho họ sớm có một Nhà Thờ và một tôi-tớ Chúa được sai đến để hầu việc Chúa tại đó.

2. — Xin cầu-nguyện cho anh em Bình-quế được đứng vững và tiến tới trong ơn Chúa và nhất là sớm có một tôi-tớ Chúa đến đây để chăn-giữ, giúp-đỡ họ mọi phương-diện đương cần vì hiện số tín-đồ ở đây trên 280 người rồi.

3. — Xin cầu-nguyện cho Hội-thánh Thăng-bình sớm cất được Nhà Thờ, đã làm xong móng, nền và mua được một số

khuôn cửa, từ năm ngoái đến năm nay vẫn còn để đó chưa tiếp-tục được, hằng tuần vẫn còn nhóm lại trong mấy túp lều tranh chật-hẹp, song cũng được nhiều sự an-ủi trong Cứu-Chúa.

A. — Về các khoản chi :

1. — Làm móng và nền hết .. 19.700đ.00
2. — Mua đất vườn Nhà Thờ
hết 5.000đ.00
3. — Mua một số cửa và
khuôn cửa hết 8.000đ.00
4. — Sắm bàn, ghế, tòa giảng
và dụng-cụ 21.000đ.00
5. — Mua và làm 6 nhà
tranh hết 15.000đ.00
- Tổng-cộng : 68.700đ.00

B. — Về các khoản thu :

1. — Hội Truyền-giáo giúp 30.000đ.
2. — Tôi-tớ và con-cái Chúa các nơi
quyên-trợ :

Đà-Nẵng.— Cụ Dư-phước-Thuận 500đ.
cụ Mục-sư trí-sự Đoàn-văn-Khánh 100đ.
ông Vũ - văn - Thân 1.000đ. ; ông bà
Ngô-hữu-Thành 200đ. ; ông bà Nguyễn-
hữu-Linh 250đ. ; ông bà Tạ-ngọc-Đông
100đ. ; ông bà Lê-thiện-Sĩ và con rể ông
100đ. ; bà Đông 100đ. ; bà Tư-Thống
100đ. ; ông Tô - Thăng và Tô - Minh
1.000đ. ; Nguyễn - hữu - Sanh 200đ. ; ông
Lê-Xuyên 200đ. ; ông Trần -thượng -
Nhơn dâng chiếc khăn bàn đáng giá
200đ. ; Ban Thanh-niên Đà-nẵng quyên
giúp 4 Thánh-Ca, 6 Kinh-thánh cũ.

Hội-An.— Ông bà Chánh-Lạc 5.000đ.
(bạc 1.000đ. , 5 cái ghế dài trị giá
1.000đ. , và một sở ruộng trị giá
3.000đ.) ; ông giáo Nhân (Tiên-phước)
100đ.

Tam-Kỳ.— Các ông Huỳnh - Châu
1.000đ. ; Trương - Quyền 100đ. Nguyễn-
Nhược 100đ.

Sài-Gòn.— Ông Trần-Phương 500đ.
(do ông Mục-sư Nguyễn-xuân-Vọng giao
lại) ; ông Đỗ-đức-Trí 300đ.
Tổng-cộng : 40.850đ.

Còn lại 27.850đ. do anh em tín-đồ bản-Hội đã tận tâm lạc-quyền.

Thay mặt Hội - thánh, Ban Trị-sự chúng tôi thành-thật cảm-tạ sự chiếu-cổ của quý tôi-tớ và con-cái Chúa khắp nơi đã nâng-đỡ chúng tôi bằng sự cầu-nguyện và số lạc-hiến kể trên, chúng tôi mới có đủ phương-tiện xây-dựng nhà Chúa ở đây như hiện có hôm nay; nhưng rất mong quý vị luôn nhớ đến công-việc Chúa ở đây càng nâng-đỡ nhiều hơn vì công-việc vẫn còn nặng-nề, nếu không bởi ơn Chúa và sự tán-trợ nhiệt-thành của các quý ông bà và con - cái Chúa khắp nơi thì chúng tôi không có cách gì làm tròn nhiệm-vụ được. Chúng tôi rất mong ơn các quý ông bà.

Thăng - bình, ngày 10-3-1958
T.M. Ban Trị-sự : Nguyễn-Anh

Kiến-Hòa. —

CẢM TẠ

Tôi xin thay mặt thân-sinh tôi là cụ Đặng-bính-Nam để có đôi dòng cảm-tạ các quý vị Mục-sư, Truyền-đạo, các quý ông bà anh chị em con-cái Chúa ở trong nước như sau :

Đêm 24-12-57 ông thân-sinh tôi đã bị xe mô-tô đụng gãy tay trái và đã được đưa vào bệnh-viện Chợ-Rẫy điều-trị. Tin ấy đã được nhiều vị Mục-sư và Truyền-đạo—bạn đồng-lao tôi— cùng các quý con-cái Chúa gần xa hay. Bởi lòng yêu-thương ông thân tôi và gia-cảnh tôi mà các tôi-tớ con-cái Chúa đã cầu thay cho. Cũng có lắm thư-từ gửi đến thăm hỏi bệnh-tình thân-sinh tôi. Cũng có rất nhiều ông bà Mục-sư, Truyền-đạo, con-cái Chúa xa gần đến thăm tại bệnh-viện hay tư-gia chúng tôi trong vòng hai tháng nay.

Hiện nay, tạ ơn Chúa Toàn-quyền, Ngài đã cứu chữa được bảy phần mười cho cánh tay ông thân tôi rồi, duy còn sưng nơi bàn tay mà thôi.

Tin rằng nhờ sự cầu thay của quý ông bà nên đã được như thế. Và tin Chúa sẽ nhậm lời cầu-nguyện của quý ông bà anh chị em còn nhớ đến cầu thay cho, hầu sớm bình-phục như xưa.

Ơn lạ-lùng của Chúa, chúng tôi sẽ có dịp làm chứng về sau. Nay chúng tôi chỉ

có ít hàng thăm-tạ các quý ông bà mà tôi không có dịp hồi đáp thư vì hoàn-cảnh đa-đoan, xin các quý-vị thứ lỗi cho tôi trong sự sơ-sốt ấy.

— Mục-sư Đặng-văn-Lục,
chủ-tọa Hội-thánh Kiến-hòa.

ĐỔI ĐỊA-CHỈ

Từ nay các quý cụ các quý ông bà anh chị em có gửi thư cho chúng tôi xin đề địa - chỉ như sau đây :

Mục-sư Bùi-tấn-Lộc
Truyền-giáo
Hội-thánh Tin-lành
Khe-sanh
Trung-phần, Quảng-trị.

— M. S. Bùi-tấn-Lộc

BAN TUẦN-HOÀN TRUYỀN-ĐẠO CAO-NGUYỄN TRUNG-PHẦN

Cám-ơn Chúa, Ban chúng tôi nay gia-nhập thêm 3 người : Ông Lê-Hoành, ông Lê-Tiểu, bà Nguyễn-văn-Sanh. Như vậy Ban gồm có 7 người và mỗi tháng ban-viên đóng 50đ mỗi người để làm chi-phí. Lộ-phí, mỗi ban-viên tình-nguyện chịu, để tỏ lòng hầu việc Chúa giữa đồng-bào đang chết trong tội.

Những ngày 3, 4, 5/2/58, Ban đã hoạt-động ở Tùng-Nghĩa và Nam-Sơn có 8 người tin Chúa, Những ngày 3, 4, 5/3/58 vừa qua, Ban hoạt-động ở Lạc-lâm và Lạc-Nghĩa có 2 người tin. Tháng 5 tới đây ; Ban sẽ hoạt-động lại ở quận Dran, xin quý vị nhớ cầu-nguyện cho. Mỗi lần nhóm ở nơi nào, thầy Jean Richardson, ông Dương-Hội, cũng có cho mượn xe Jeep và máy-móc để đi kêu-gọi đồng-bào đến nghe giảng, do đây đã giục lòng hăng-hái Ban chúng tôi.

Ban xin thành-thật cảm-ơn binh-sĩ Trần-thế-Huệ K. B. C. 4841 đã dâng số tiền 350đ. về việc mua máy phóng-thanh. Cầu xin Chúa ban phước trên quý vị hằng nhớ chúng tôi trong giờ cầu-nguyện.

— Trưởng-Ban : M.S. Phan sĩ-Kiểm
Thư-ký : T. Đ. Nguyễn-Lĩnh

Hội - Đồng Trung - Hạt

Hội-đồng của Hội-thánh Tin-lành V.N. Địa-hạt Liên-hội Trung-phần họp lần thứ XXVI tại Nhà-thờ Tin-lành ở Quế-sơn, Quảng-nam từ ngày 30-3 đến ngày 1-4-1958 dưới quyền chủ-tọa của cụ Chủ-nhiệm Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện. Hiện-diện có 54 đại-biểu chánh-thức và độ 500 tín-đồ từ các Hội-thánh đến họp. Có cụ Hội-trưởng Tổng-liên Hội Mục-sư Lê-văn-Thái, Hội-trưởng Giáo-sĩ J. H. Revelle và các quý cụ Giáo-sĩ E.F.Irwin, I. R. Stebbins, Dutton, Travis cùng các giáo-sĩ trẻ tuổi đến dự. Có ông Quận-trưởng và các đại-diện các giới trong quận và xã đến dự buổi lễ khai-mạc sáng Chúa-nhật 30-3-58 Chúa có dùng các cụ Hội-trưởng Mục-sư Lê-văn-Thái và Đốc-học Mục-sư Ông-văn-Huyền cùng Giáo-sĩ I.R. Stebbins giảng dạy cách đầy ơn chúa, khiến Hội-đồng chịu cảm-động nhiều. (Các quý độc-giả đợi đọc tin-tức rõ sẽ đăng-tải vào số báo tới). Ban Trị-sự mới gồm có :

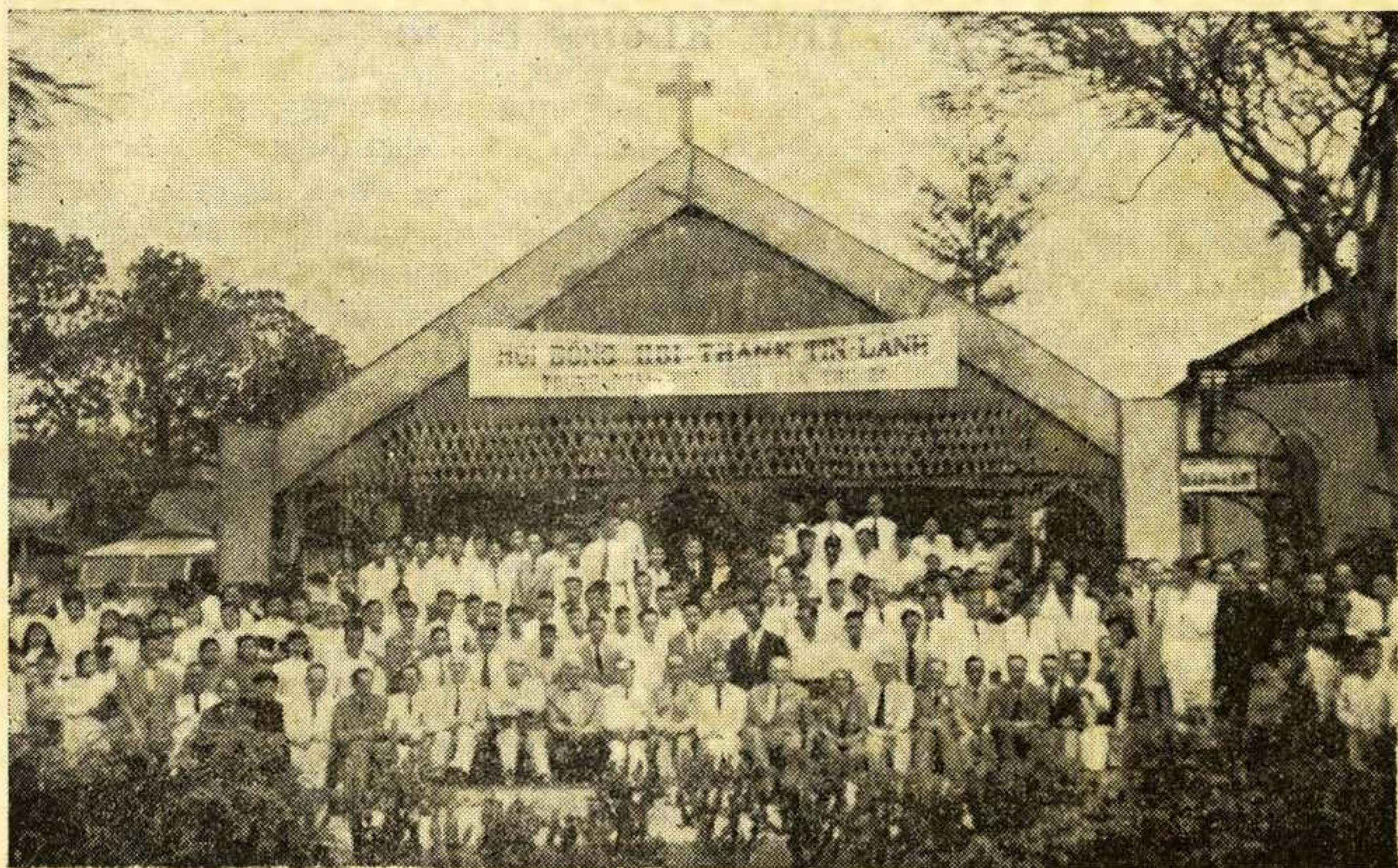
Chủ-nhiệm Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện, Phó Chủ-nhiệm Mục-sư Trần-văn-Đề chưa mãn khóa, Thơ-ký M.S. Nguyễn-

xuân-Hảo, Tư-hóa M.S. Nguyễn-văn-Nhung đắc-cử một năm thay ông M.S. Phan-văn-Hiệu, vì ông Hiệu sắp thuyên-chuyển qua hạt khác nên đã từ-chức đầu còn một năm nữa. Phái-viên M.S. Nguyễn-xuân-Ba.

Hội-đồng Thanh-niên Trung-hạt lần thứ VI cũng đã họp vào ngày 29-3-58 dưới quyền chủ-tọa của Đoàn-Trưởng T.Đ. Nguyễn-Lĩnh. Hiện-diện có một số khá đông thanh-niên nam nữ trong Hạt và các tôi-tớ con-cái của Chúa trong hạt đến dự rất đông. Có cụ Hội-trưởng T.L.H. M.S. Lê-văn-Thái và hai cụ Giáo-sĩ Travis đến dự. Chúa có dùng cụ Đốc-học M.S. Ông-văn-Huyền giảng dạy cho thanh-niên đầy linh-ân, Hội-đồng chịu cảm-động nhiều. Tin-tức rõ-ràng và diễn-từ khai-mạc cùng bản thuyết-trình của chủ-tọa sẽ đăng lên số báo tháng VI 1958. Xin các quý độc-giả đón xem. Thành-phần Ban Trị-sự mới :

Đoàn-trưởng : T.Đ. Nguyễn-Lĩnh, Phó Đoàn-trưởng T.Đ. Hồ-xuân-Phong, Thơ-ký Trần-thượng-Nhơn, Tư-hóa Nguyễn-văn-An, và Nghị-viên Nguyễn-thị-Lưu.

— Một người dự Hội-đồng

Hội-đồng Trung-hạt nhóm tại nhà thờ Quế-sơn từ 30/3/58 đến 1/4/58.

Bản báo xin thành-thật chúc mừng Ban Trị-sự tân-niên-khoá của Trung-hạt và Ban Trị-sự tân-niên-khoá của Thanh-niên Trung-hạt đều gọi-nhuần Linh-ân để đem nhiều kết-quả mới-mẻ qui vinh Danh Chúa trong niên-khoá mới.

— T.K.B.

Tuy-Hòa—Hòa-Xuân

Trại Tin-lành 12 đêm (từ 10 đến 21/3/1958).

Tại xã Hòa-xuân, một địa-diểm đã có một số ít tín-đồ thuộc Hội-thánh Tuy-hòa. Hòa-xuân, một xã cạnh quốc-lộ, trong Tuy-hòa 14 cây số. Nơi đây vừa được tiếp-đón trại Tin-lành đúng 12 đêm ngày.

Ông Mục-sư Trưởng-ban lưu-hành Trung-việt đã được sự đồng-ý của Chánh-quyền địa-phương, và được sự hợp-tác nhiệt-liệt của anh em trong Hội-thánh Tuy-hòa trong cuộc giảng trại đầy hào-hứng và kết-quả.

Đêm khai-mạc đã được đồng-bào các xã lân-cận đổ xô về trại rất đông, cả ngôi lẫn đứng ước độ trên 5 ngàn người. Những tiếng ồn-ào chen-lấn mất trật-tự, nhưng không phá rối sự rọi hình và giảng-

dạy, mặc dầu tưởng không sao giảng được

Người nghe vẫn cứ đông, ngồi chật trên 40 ghế dài và lại còn đứng xung-quanh trại cho đến đêm cuối cùng vẫn còn số đông người muốn nghe giảng.

Ban ngày phân ban đi làm chứng, bán hoặc phát sách, thăm viếng và cầu-nguyện. Trước khi giảng lại còn có dạy cho trẻ em nữa. Ngoài ra mỗi sáng sớm còn có ban cầu thay cho cuộc giảng. Hằng ngày có Giáo-sĩ Thomas Stebbins hiệp-tác trong sự thời kèn, lái xe, việc làm song-hành với cuộc giảng của trại. Tiếng Tin-lành càng được vang-vội trong tỉnh Phú-yên. Kết-quả cuộc giảng được 46 người trở lại cùng Chúa cũng có một số người hứa-hẹn sẽ trở về cùng Chúa nay mai.

Hiện nay tại Hòa-xuân anh em đang sửa-soạn cất gáp Nhà Thờ để có nơi nhóm-họp thờ-phượng Chúa.

Tôi thay mặt anh em tín-đồ Hòa-xuân reo mừng cảm-tạ ơn Chúa và ghi ơn ông Mục-sư Trưởng-ban Trần-trong-Thục.

— *Chấp-sự : Nguyễn-Hảo*
Chi-nhánh Hội thánh Hòa xuân
Tuy hòa

Tây-ninh. —

Bức Thư Không Niêm

Kính gửi : Các quý Mục-sư, Truyền-đạo, quý Ban Trị-sự và toàn-thể con-cái Chúa trong và ngoài nước.

Chúng tôi thay mặt cho các con-cái Chúa tại Chi-hội Tây-ninh kính cần vài hàng chào thăm các quý Mục-sư, quý Truyền-đạo, quý Ban trị-sự và toàn-thể con-cái Chúa trong và ngoài nước.

Cảm-tạ Đức Chúa Trời, mặc dầu tỉnh-thành Tây-ninh là đô-hội của Bái-vật-giáo mà Ngài cũng còn dành sẵn cho một nơi nhóm-họp thờ-phượng Ngài. Thật ra các con-cái Chúa ở đây rất ít—quá ít—nhưng bởi ơn Chúa chúng tôi đã hết sức cố-gắng xây-cất được một Nhà Thờ bằng ngói gạch cùng khả-quan, nhưng công-việc chưa hoàn-thành thì sức đã kiệt, hơi đã mòn, nền thì còn lỏng-chổng chưa lót gạch, cửa ngõ vẫn trống trơn ! Phần còn lại này, chúng tôi khó bề lo cho hoàn-tất.

Nhưng hồi ôi, gánh kia chưa dứt, gánh khác lại chắt thêm : Tư-thất sẽ đột đổ khi mùa mưa đến, và không biết sẽ sập xuống ngày nào ! Nghĩ đến đây lòng chúng tôi quặn-thắt. Trước thăm-cảnh này chúng tôi chỉ biết tha-thiết với Chúa và cùng kêu lớn lên rằng : Các ông bà ơi ! « Hãy . . . cứu giúp chúng tôi ! » (Công 16 : 9).

Vẫn biết giữa tình-thế này ai cũng có gánh nấy ; nhưng thưa các quý ông bà, riêng chúng tôi cảm thấy mình phải gánh những việc vượt hẳn sức cố-gắng của mình ; nhưng không thể không gánh được ! Vì thế chúng tôi lại mở cuộc lạc-quyên nữa. Dầu đã đuối sức, nhưng Chúa cũng cho anh chị em tận-tâm dâng và hứa được độ 10.000đ. Cảm ơn Chúa. Nhưng thưa quý ông bà : Ngân ấy có thấm vào đâu !

Đặt đức-tin mình trên ơn Chúa và

trên lòng tương-ái, tương-trợ của các quý ông bà, quý anh chị, chúng tôi dạn-dĩ viết mấy dòng này tha-thiết yêu-cầu quý ông bà anh chị cầu-nguyện nhiều cho chúng tôi với và cũng xin quý vị sau khi lo cho Hội-thánh nhà, cũng nhớ thêm cho chúng tôi chút ơn thừa bằng sự cứu-trợ tài-chánh, để chúng tôi được « tiếp hơi » mà cố tiến trên chương-trình đã hoạch-định.

Chúng tôi đã cầu-nguyện nhiều trước khi viết thư này, nên cũng đặt hết lòng tin-cậy nơi Chúa và tiếp-trợ của quý vị. Chúng tôi cầu xin Chúa ban phước dào để đáp lại lòng rộng-rãi tương-ái, tương-trợ của các quý ông bà và anh chị em vậy.

Nay kính

Chủ tọa : Huỳnh-văn-Thiện

Thư-ký : Lươ ng-văn-Sen

Kính gửi :

Các quý ông bà anh chị em yêu-dấu trong dòng huyết Đấng Christ.

Kính thưa các quý ông bà, anh, chị, em thân mến,

Chúng tôi gửi thư này đến các quý ông bà anh chị em. Trước hết chúng tôi xin nhận lỗi vì trễ quá và chắc rằng khi xem thư xong các quý ông bà anh chị em cũng đồng nói rằng trễ quá ! Dầu vậy chúng tôi cảm thấy cũng còn có dịp tiện tỏ ra để các quý ông bà anh chị em góp sức với chúng tôi trên công-việc này.

Ngược dòng thời-gian chúng ta vẫn còn nhớ rõ hơn 10 năm về trước và ai nấy cũng phải rợn mình cho lửa chiến-tranh ác-nghiệt đã gây biết bao thiệt-hại cho đồng-bào ta. Hội-thánh chúng tôi cũng chịu một trong cảnh tang-thương ấy. Vị trí Hội-thánh lại ở nơi rừng núi, đường giao-thông trở-ngại vì thế khó-khăn lại càng dồn-dập bội phần hơn. Thiên-tai nhân-họa cứ tiếp-diễn khiến phần lớn con-cái Chúa trong Hội-thánh thiếu-thốn cực khổ. Dầu vậy các con-cái Chúa vẫn vui lòng nín chịu cứ trung-tín nhóm lại thờ-phượng Chúa hằng tuần, dầu xung-quanh có biết bao nhiêu sự đe-dọa của kẻ vô-thần.

Tiếp ngày 15-5-1953 Hội-thánh chúng tôi lại gặp phải cảnh tang-thương nặng-nề mà có lẽ 17 Hội-thánh bị đứt liên-lạc ở miền Trung thì hội-thánh chúng tôi khổ hơn hết. Vào lúc 9 giờ ngày trên toàn cơ-sở nhà Chúa đều bị thiêu trồn, tôi-tớ Chúa ông Mục-sư Bùi-tấn-Lộc bị thương nặng nơi đầu. Hội-thánh chúng tôi lâm vào một tình-trạng cực-kỳ đau-khổ. Phần lo cho sự sống còn của tôi-tớ

Chúa, phần thì cam chịu mùi tên lửa của Sa-tan bắn vào.

Nhưng tạ-ơn Đức Chúa Trời trước nguy-cảnh ấy Ngài đã gìn-giữ chúng tôi, an-ủi chúng tôi và giục-giã chúng tôi đứng dậy cất một nhà tranh bên sườn núi để làm nơi nương thân cho gia-đình tôi-tớ Chúa và làm chỗ nhóm tạm để thờ-phượng Ngài.

Chúng tôi làm xong việc này chưa bao lâu thì gió hòa-bình thổi lại. Hội-thánh chúng tôi vừa thấy ánh sáng thoảng qua thì một luồng khói mờ-mịt kéo đến bao-phủ chúng tôi. Lần nữa chúng tôi lại ở trong một hoàn-cảnh khốn-đốn hơn hết, nhứt là những người có tâm-huyết với nhà Chúa; vì sau ngày hòa-bình ông Mục-sư Lộc xin trở lại hầu việc Chúa giữa người Thượng-du. Từ đó Hội-thánh chúng tôi thiếu người dẫn-dắt. Đương giữa lúc Hội-thánh Chúa nơi nơi đều được tiếp-trợ ơn-phước thuộc-linh cùng sự tán-trợ thuộc-thể về tài-chánh để bồi-bổ lại những vết thương do chiến-tranh tàn-phá thì ngược lại Hội-thánh chúng tôi như đàn chiên đại thiếu kẻ chăn, thiếu cỏ, thiếu nước, dầu tôi-tớ Chúa ông Truyền-đạo Dương-trọng-Vinh thỉnh-thoảng có lên xuống dùng lời Chúa giúp-đỡ nuôi-nấng chúng tôi, song Hội-thánh chúng tôi không thể nào ra khỏi tình-trạng đói khát. Sa-tan thấy thế càng vui-mừng và tìm cách cướp lấy chúng tôi càng hơn. Nó gieo vào Hội-thánh những mầm chia-rẽ, bất hòa, có kẻ vì đó mà yếu-đuối sa-ngã.

Nhưng cảm ơn Chúa Ngài vẫn dành riêng cho Hội-thánh Ngài một số con-cái trung-tín dầu trải qua bao giai-đoạn khó-khan nhưng Ngài vẫn ban cho chúng tôi sự đắc-thắng. Trải qua các nỗi khổ-tâm ấy chúng tôi cứ quì trước ngài Thánh bày-tỏ với Chúa bằng hai dòng lệ, chúng tôi vin lấy lời Chúa « Vậy chúng ta hãy dạn-dĩ đến gần ngôi thi-ân, hầu cho nhận-lãnh sự thương-xót và tìm được ân-diễn để giúp đỡ mình trong thi-giờ cần-dùng » (Hê-bơ-rơ 4: 16).

Tạ ơn Chúa, chúng tôi đã tìm được sự thương-xót, nên ngày 21-8-57 Chúa đã đưa dất Truyền-đạo-sinh Trương-văn-Châu đến hầu việc Chúa giữa chúng tôi. Cảm-ơn Chúa đến nay đã hơn 5 tháng chúng tôi thấy rõ Chúa đã làm việc lành trên Hội-thánh chúng tôi. Cảm-ơn Chúa Ngài đã ban cho Hội-thánh được phồn-hưng nên chúng tôi đồng-tâm đứng lên lo xây-cát một nhà Thờ để hầu việc Ngài.

Nhưng phần đông con-cái Chúa ở miền núi bị nghèo-túng vì các bệnh-tật, mất mùa, nên chúng tôi không thể đủ sức làm việc này. Hơn nữa giá vật-liệu làm nhà rất đắt. Bởi cớ đó chúng tôi xin gửi thư này với lòng thành-thật biết ơn của chúng tôi đến cùng các quý ông bà anh chị em để các quý ông bà anh chị em cảm-thông với chúng tôi trong tai-nạn chiến-tranh mà Hội-thánh chúng tôi phải chịu lâu nay, hầu cầu-nguyện nhiều cho Hội-thánh chúng tôi cùng tán-trợ chúng tôi trong sự xây-cát nhà Chúa. Chúng tôi tin chắc rằng các quý ông bà anh chị em sẽ không bỏ qua dịp tiện đầu năm và cũng tin chắc rằng Đức Chúa Trời sẽ bù lại cho các quý ông bà bội phần ơn-phước về tấm lòng vàng của các quý ông bà anh chị em rộng-rãi đối với Hội-thánh chúng tôi.

Chúng tôi thành-thật tri-ân tấm lòng tốt của các quý ông bà anh chị em. Thay mặt Hội-thánh, Ban Trị-sự chúng tôi kính lời chào thân-ái.

Hội-thánh Tin-lành Dương-Yên
(Trà-my), ngày 31-1-1958

T.M. Ban Trị-sự :

— *Truyền-đạo-sinh Trương-văn-Châu*

T.B. Vì đường giao-thông không được thuận-tiện, nên thơ-từ xin gửi đến chúng tôi như sau đây :

Truyền-đạo-sinh Trương-văn-Châu c/g
Mục-sư Nguyễn-xuân-Vọng Hội-thánh Tin-
lành Việt-nam Trung-phần TAM-KỲ

CHÂN-THÀNH CẢM-TẠ

Chúng tôi trân-trọng kính cảm tạ cụ Phó Chủ-nhiệm M. S. Phan-văn-Tranh và cụ Phó Hội-trưởng M. S. Trần-thự-Quang đã chủ-tọa và cử-hành hôn-lễ thứ-nam của chúng tôi là Nguyễn-ngọc-Thu với Trần-thị Ân-Điền là trưởng-nữ của ông bà Trần-huy-Minh Nghị-viên H. T. Saigon vào lúc 10 giờ 30 ngày 16-1-1958 tại nhà thờ Tin-lành An-giang. Chúng tôi xin ghi ơn ông Phái-viên Tổng-liên-Hội Mục-sư Kiêu-công-Thảo cùng các quý Mục-sư, Truyền-đạo và các quý quan-khách đã đến dự hôn-lễ và chung vui với hai họ chúng tôi trong ngày ấy. Cùng thành-thật cảm ơn các quý ông bà đã gửi điện-tín và thơ đến chúc mừng chúng tôi về hôn-lễ nói trên. Xin các quý cụ và các quý ông bà vui lòng nhận ở đây tấm lòng tri-ân nồng-hậu của chúng tôi.

*Nguyễn-văn-Hòa và gia-quyển
An-giang*

Cậu Nguyễn-Ngọc-Thu và cô Trần-Thị Ân-Điền

DIỄN-VĂN KHAI-MẠC HỘI-ĐỒNG THANH-NIÊN NAM-HẠT LẦN THỨ XII

*Kính thưa quý Vị,
Thưa các bạn,*

Tân-xuân Mậu-Tuất đã đến với muôn hoa đua nở, xuân-phong nhẹ-nhàng, người người nô-nức vui tươi chào đón xuân sang. Trong lúc ấy hàng trăm Thanh-niên của Đấng Christ, như hoa xuân phơi-phới của giang-san gấm-vóc miền Nam tụ về sum-họp dưới mái nhà-thờ xinh-xắn này để nhóm Hội-Đồng Thanh-niên Nam-hạt lần thứ 12.

Thay cho Đoàn Thanh-niên Nam-hạt tôi thành-kính cảm ơn Ba Ngôi Đức Chúa Trời đã dẫn-dắt cả Đoàn năm qua bình-an và trân-trọng kính chào quý vị hiện-diện cùng như quý vị xa gần vắng mặt đã ủng-hộ Thanh-niên Tin-lành trong năm qua.

Bước sang năm mới ngoảnh lại nhìn đoạn đường đã qua, chúng tôi không khỏi cảm-động ngợi-khen ơn chần-giữ của Ba Ngôi Đức Chúa Trời đối với Thanh-niên Nam-hạt. Dầu rằng Ban Thanh-niên Nam-hạt không được phấn-hưng vượt bực theo ý muốn, nhưng trên thực-tế Chúa có ban ơn các Ban Thanh-niên có sự tấn-tới đều đều. Nhiều Ban đã tự-động tổ-chức cuộc tham viếng Thanh-niên lân-cận hoặc xa-xôi như Sài-gòn, Gia-định, Nguyễn-tri-Phương v.v... Có Ban hiệp với Chi-hội tổ-chức cuộc bố-đạo làm chứng Tin-lành như Sa-đéc, Cao-lãnh v. v. . . Có Ban cũng thêm lên lòng kính Chúa yêu người, hăng-hái hoạt-động thường-xuyên trên phương-diện chứng-đạo, phát sách. Năm qua có thêm 4 Ban Thanh-niên chính-thức thành-lập là Bến-cát, Vũng-tàu, Mỹ-cây, Đông-phú. Trên phương-diện sách báo do T.N. Chi-hội xuất-bản có Đền-Linh của Nguyễn-tri-Phương, Thanh-niên Tin-Lành của Saigon, Bích-báo tuổi xanh của Hòa-Hưng, Tia-sáng của Gia-định v. v. . . Tờ tin-tức của Thanh-niên Nam-hạt thông-báo được phần nào sự sanh-hoạt của Thanh-niên trong Hạt. Mới đây tờ Tuổi-Trẻ đã tạm chào đời dưới hình-thức quyền sách và đang chờ-đợi sự chấp-thuận của Tổng-

Liên-Hội để xin phép chính-quyền cho xuất-bản tờ Nguyệt-san Tuổi-Trẻ.

Năm vừa qua, trước nhờ ơn Chúa, sau nhờ ơn Địa-hạt cho phép chúng tôi đã tổ-chức Hội-đồng Linh-tu đầy ơn Chúa tại An-Hóa, Hội-đồng Hiệp một khu-vực miền Đông họp tại Thủ-đức là nguồn phấn-khởi lòng người tuổi trẻ. Hội-đồng khu-vực Trung-giang do ông bà Giáo-sĩ và Ban Tuần-hoàn Định-tường Kiến-hòa tổ-chức đã đem lại bao niềm hân-hoan phấn-chấn cho Thanh-niên miền ấy. Hội-đồng Bồi-Linh tại Vũng-tàu là một Hội-đồng không bao giờ xóa-nhòa trong ký-ức vì hàng trăm bạn trẻ đã được Đức Thánh-Linh đặc-biệt thăm viếng, nên phần thuộc-linh phấn-hưng dức-dậy. Cũng tại nơi thắng cảnh ấy Thanh-niên được dịp ngắm núi non hùng-vĩ, biển rộng bao-la, công-trình tuyệt-xảo do tay Đấng Tạo-Hóa. Hàng trăm anh em được phép lên đỉnh núi cao, leo tận ngọn hải-đăng, phóng tầm mắt quanh tứ phía có cảm-giác như bức tranh sống màu sắc tuyệt-diệu đang phô ra trước mặt. Nhắc lại những kỷ-niệm ấy lòng chúng tôi luôn phấn-khởi và sẵn-sàng để tổ chức một Hội-đồng Bồi-Linh tại danh-lam thắng-cảnh ấy trong tân-niên này.

Tại thủ-đô phồn-hoa đông-đảo tiếng nói Thanh-niên Tin-lành được khai-sinh đánh dấu một chương-trình mới do Thanh-niên tổ-chức để giảng Tin-lành cho đồng-bào và thanh-niên chưa biết Chúa. Đến nay con số người tin theo Chúa tính được 40. Từ văn-phòng Đoàn-trưởng ngót 500 thư đã gửi khắp đó đây để thắt-chặt dây liên-lạc với các bạn xa gần, hoặc phụ-huynh của Thanh-niên, hoặc thông-tin cần biết.

Sau đây là mấy con số ghi lại sanh-hoạt của Thanh-niên Nam-hạt trong năm vừa qua để quý vị và các bạn được tường :

Trong Địa-hạt có 45 Ban, 1.214 ban-viên. Số tiền thu là 46.298đ90 số xuất là 39.121đ20, số còn lại là 7.177đ70.

Bước sang năm mới chúng tôi nguyện mong tất cả Thanh-niên Đấng Christ sẽ tiến mạnh trên đường thánh-khiết, chăm-

chỉ học hỏi lời Ngài, vực nhiều sanh-linh đến cùng Cứu-Chúa. Nếu Chúa cho phép chúng tôi sẽ tổ-chức những Hội-đồng khu-vực miền Tây để gây-dựng đời thuộc-linh cho các bạn Thanh-niên.

Rất mong quý vị và các bạn ngày đêm cầu-nguyện cho Đoàn T. N. T. L. N. P.

Giờ này đây nhờ ơn Ba Ngôi Đức Chúa Trời Toàn-năng phù-hộ và cai-trị tôi tuyên-bố Hội-đồng Thanh-niên Nam-hạt lần thứ 12 khai-mạc.

Đoàn-trưởng Thanh-niên Nam-hạt

— Truyền-đạo Nguyễn-Sơn-Hà

TIN MỪNG

Thầy Trần - văn - Sang, Truyền - giáo (trưởng - nam ông bà Trần - ngọc - Anh, Nghị-viên Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Vùng-Tàu) sánh-duyên cùng cô Nguyễn-thị Nguyệt-Dung, Tư-hóa Ban thanh-niên (thứ-nữ của ông bà Nguyễn-văn-Hòa, Tư-hóa Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Long-xuyên).

Hôn-lễ cử-hành tại Nhà Thờ Tin-lành Long-xuyên vào lúc 10 giờ 30 ngày 20-3-58. Chủ-tọa: Ông Mục-sư Phan-văn-Tranh. Hiện-diện có quý quan-khách, quý vị Mục-sư, Truyền-đạo, Truyền-giáo và một số đông tín-đồ trong Hội-thánh. Hôn-phối do cụ Chủ-nhiệm Nam-hạt Mục-sư Trần-xuân-Hỷ làm lễ.

Sau đó có các bài diễn-văn chúc mừng của Hội-thánh, Ban thanh-niên (do cô

Phan-thị-Hương đọc) và đại-diện Hội Y-được Việt-nam tỉnh An-giang. Tiếp theo ông Phan-văn-Triết, Thơ-ký Hội-thánh, thay mặt đọc các điện-tin khắp nơi gửi đến chúc mừng.

Hôn-lễ tiếp-diễn trong bầu không-khí trang-nghiêm, vui-vẻ và bề-mạc sau lời đáp-từ của hai bên sui trai và sui gái.

Sau đây là bài thơ chúc mừng hôn-lễ của cụ Mục-sư Trí-sự Phan-đình-Liệu:

Ngày xuân hai họ vịnh thơ dào,
Nguyện Chúa Jêsus chứng lễ giao.
SANG, tiện, giàu nghèo, dẫu tức luận,
DUNG, ngon, đức, hạnh, đáng đề cao.
Bách-niên giai-lão lời tôi chúc,
Thiên-lý truyền-âm lệnh Chúa trao.
Tiếng gọi rừng xanh tha-thiết ấy,
Gót chân giảng-đạo đẹp đường bao!

N. V. H.

Bản báo rất hân-hoan chúc mừng hai họ và cầu Chúa ban ơn thầy cô Sang-Dung cùng xây-dựng một gia-đình đầy ơn trong làng Truyền-giáo.

— T. K. B.

Bản báo vừa được tin ngày lễ thành-hôn của Trung-úy Huỳnh-văn-Hai và cô Đào-thị Hồng-Mai, con của ông bà Lê-ngọc-Mạo, 69 đường Tổng-phước-Hiệp (Vĩnh-long) và ông bà Đào-hữu-Phỷ, 29 đường Duy-Tân (Đà-lạt).

Hôn-lễ cử-hành tại Nhà Thờ Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Đà-lạt vào lúc 14 giờ 30 Chúa-nhật ngày 30 tháng 3 dương-lịch năm 1958.

Thành-thật chúc mừng hai họ Huỳnh-Đào. Cầu Chúa ban ơn dào trên đôi bạn, để cùng xây-dựng gia-đình hạnh-phước và vinh-hiễn danh Chúa.

— T. K. B.

Thầy Truyền-giáo Trần-văn-Sang và Cô Nguyễn-thị Nguyệt-Dung

*Kính gửi quý ông Mục-sư Truyền-đạo Chủ-tọa
Hội-thánh và quý ông Trưởng-ban Trường-Chúa-Nhật.*

Thưa quý ông,

Chúng ta ai nấy đều nhìn-nhận Trường Chúa-Nhật là một công-tác hữu-hiệu để giúp cho giáo-hữu được hiểu biết sâu rộng về Kinh-thánh, cũng gieo đạo-lý trên tấm lòng non-nớt của thanh-niên và nhi-dồng.

Vì sự thiết-cần này và sự khuyến-khích của Hội-đồng Tổng-liên-hội tại Vĩnh-long, tôi xin trân-trọng yêu-cầu mỗi Hội-thánh nên tìm hết phương-tiện mà lo tổ-chức Trường Chúa-nhật, tùy theo khả-năng mình vốn có.

Những quý Hội nào đã tổ-chức có qui-cử tốt-đẹp xin vui lòng gửi về Tổng-ban cách tổ-chức và sự ích-lợi của Trường Chúa-nhật để làm gương-mẫu cho các nơi khác. Còn quý hội nào khó tổ-chức hoặc tổ-chức rồi thất-bại cũng xin gửi lý-do về cho Tổng-ban để chúng tôi cầu-nguyện và rút kinh-nghiệm của những Hội-thánh đã thành-công mà bày-tỏ cho nhau.

Cũng xin quý Ông nhớ gửi khai-trình tam-cá-nguyệt với số tiền dâng về cho Tổng-ban, bắt đầu từ tháng giêng năm 1958 ; hầu cho tiện bề sắp hạng và phát thưởng.

Mấy lời đơn-thành kính gửi đến quý ông lòng tin-tưởng với sự hiệp tác chặt-chẽ, đồng quyết tâm lo xây-dựng cho Trường Chúa-nhật năm này được kết-quả bội phần hơn. Cầu xin Chúa cho chúng ta thành-công trong ơn Ngài — Amen.

Long-xuyên, ngày 16 tháng 3 năm 1958

Tổng - ban

Phan - văn - Tranh

Mục - sư

H. T. T. L. V. N.

LONG - XUYÊN

T. B. Vì không có phương-tiện in khai-trình, nên xin quý Ông làm theo mẫu dưới đây mà gửi về cho Tổng-ban.

TRƯỜNG CHÚA-NHẬT

HỘI - THÁNH TIN - LÀNH VIỆT - NAM

Chi-hội

KHAI-TRÌNH TAM CÁ-NGUYỆT THỨ.....NĂM.....

THỨ TỰ	NHỮNG ĐIỀU CẦN KHAI	THÁNG	THÁNG	THÁNG	CỘNG CHUNG
	Số học-viên				
	Số lớp				
	Số nhóm trung-bình				
	Số thuộc câu-gốc trung-bình				
	Số Giáo sư				
	Số Giáo-sư nhóm T. B.				
	Số mua bài học				
	Số thu				
	Số xuất				
	Số dâng Tổng-ban				
	Số chỉ-tồn				

Mục - sư

Ngày tháng năm
Trưởng-ban

Thơ - ký

Tiêu-sử Hội-Thánh Tin-Lành Kiến-Hòa (Bến-Tre)

Hôm nay chúng tôi lấy làm vinh-hạnh giới-thiệu với các quý vị về tiêu-sử của Chi-hội Tin-lành tỉnh Kiến-Hòa (Bến-tre):

Hội-thánh Tin-lành đã được chính-thức tuyên-bá trên toàn cõi Đông-dương kể từ năm 1911. Nhờ sự lãnh-đạo toàn-thắng của Đức Chúa Trời, các Chi-hội lần-lượt được gây-dựng trên hầu khắp các tỉnh-ly miền Nam.

Vào khoảng năm 1925, một Nhà Thờ đã được xây cất tại Mỹ-tho, dùng làm nơi nhóm-họp cho tín-đồ, kể cả tín-đồ thuộc tỉnh Bến-tre. Sớm nhận thấy nỗi vất-vả của bầy chiên trung-tín, vị Giáo-sĩ G. C. Ferry bèn phái ông Truyền-đạo Lượm sang Bến-tre. Nhà Truyền-đạo đã mướn một căn phố nhỏ để vừa phát sách-vở Tin-lành cho đồng-bào vừa giúp-đỡ tín-đồ hiểu biết lời Chúa càng ngày càng hơn. Cách ít lâu, ông Mục-sư Nguyễn-châu-Thông lại được phái sang Bến-tre thay thế ông Lượm. Ông Thông mướn thêm ba căn phố lớn hơn để giảng-giải lời Chúa. Chẳng bao lâu, số người tin Chúa lên tới ngoài năm trăm. Mục-sư đã phải làm báp-têm cho 120 người cùng một lúc.

Phần đông tín-đồ, tuy ở xa Nhà Thờ nhưng thờ kính Chúa rất trung-tín. Có nhiều người, tuy tuổi cao sức yếu, cũng đã đi bộ bằng 20 cây số ngàn đến Nhà Thờ mỗi Chúa-nhật để nghe lời Chúa Hằng sống.

Đồng-bào nghe giảng Tin-lành và cầu-nguyện tin Chúa càng ngày càng đông. Năm 1928, với sự cộng-tác chặt-chẽ của bầy chiên đó Chúa cảm-động, ông Mục-sư Nguyễn-hữu-Khanh đã dựng lên một Nhà Thờ đơn-sơ làm nơi các tín-hữu nhóm-hiệp.

Bảy năm sau, ba Nhà Thờ nữa lần-lượt xây-cất tại Mỹ-cày, Ba-tri và Sóc-sải. Năm 1934, vừa khi ông Mục-sư Nguyễn-hữu-Khanh được chuyển-chuyển hầu việc Chúa tại nơi khác, sóng quỉ gió ma ồ-ạt nổi lên và làm đức-tin của tín-đồ lay-chuyển không ít. Nhưng nắm vững chiếc neo hằng sống, mặc dầu con thuyền lắc-lư, chòng-chênh xuýt đắm, ông Mục-sư Nguyễn-văn-Sáng, nhờ lời Chúa đã đưa

tín-đồ đến bến bờ phước-hạnh. Do đó, đức-tin của tín-đồ được vững-lập.

Năm 1935, ông Mục-sư Phan-van-Hiệu được phái đến Bến-tre để tiếp-tục chăn-giữ bầy chiên mà lúc nào muông-soi cũng làm-le cần nuốt.

Kế-tiếp ông Hiệu, ông Mục-sư Lê-văn-Cung, với sự hiệp-tác của toàn-thể con-cái Chúa, đã xây một Nhà Thờ to hơn cái mà ông Mục-sư Khanh đã cất. Hiện nay tôi-tờ ngay-lành của Chúa, ông Lê-văn-Cung đang ở trong Nước Vinh-Hiến của Ngài.

Để tiếp-tục sứ-mạng chăn bầy, các quý ông Mục-sư Đoàn-văn-Miêng hiện là Giáo-sư Trường Kinh-thánh tại Đà-Nẵng, Nguyễn-văn-Trung, Lê-văn-Trầm và Đặng-văn-Lục gia công gây-dựng và bảo-tồn bầy chiên thơ-ngây mà Chúa đã giao-phó cho họ.

Từ năm 1946-50, giai-đoạn tóc-tang đẫm máu, con-cái Chúa tại Bến-tre cũng như các anh chị em cùng huyết-thống ở các nơi khác đã chịu nhiều tai-nạn khủng-khiếp. Họ đã bị đánh-đập vô cớ, bắn giết giam-cầm, tù đầy... Nhà cửa của họ bị thiêu-hủy, vườn ruộng bị phá-hoại, bỏ hoang...

Nhưng tạ ơn Ngài, vàng chịu đốt trong lửa cao độ mới biết tuổi vàng cao thấp, tín-đồ Tin-lành càng chịu thử-rèn trong nhiều hoạn-nạn thì lại càng đứng-vững trong đức-tin. Theo Chúa, họ không những chỉ tìm cầu sự bình-an tạm-thời trên thế-giới, mà họ còn khao-khát sự bình-an vĩnh-viễn trong trời đất mới, nơi mà họ sẽ sống vinh-hiến với Chúa đời đời.

Trải qua gần sáu năm, Chúa đã dùng ông bà Mục-sư Đặng-văn-Lục trong việc củng-cố, hàn-gắn những gì đã lung-lay, rạn nứt về thuộc-linh cũng như thuộc-thể.

Tháng 10 năm 1955, tư-thất đã được cất lên với thời-giá 500.000đ00 mặc dù phần đông tín-đồ sống trong cảnh lửa cơ dao hàn. Họ đã cố-gắng làm việc cho Chúa và mang vinh-hiến về Ngài. Và Nhà

Thờ càng xiêu đổ khiến cho tín - đồ nào thật lòng yêu-mến Chúa không thể không cảm thấy xót-xa. Nhưng lưng trống tiền không, họ chỉ biết trình-bày sự thiếu-thốn của họ lên Đấng Rất Cao bao giờ cũng thỏa-mãn con-cái nào bền-đỗ trong sự cầu-nguyện.

Giữa lúc chúng tôi dường như ngã lòng, Chúa lại cảm-động ông Mục-sư Hứa-hơn-Long, chủ-tọa Hoa-kiều Cơ-đốc-giáo Hội Tin-lành tại Bình-tây (Chợ-lớn) với nhiều con-cái Chúa tại đó hứa-nguyện tham-gia một cách đặc-lực vào việc trùng-tu Nhà Thờ.

Nắm vững neo Chúa, chúng tôi bèn khởi-sự triệt-hạ Nhà Thờ cũ. Mặc dù nhiều khó-khăn về tài-chánh cũng như về kỹ-thuật mà chúng tôi đã gặp phải, nhưng chúng tôi, nhờ Chúa, đã vượt qua mọi trở lực đó.

Ngày 15-9-1957, lễ đặt viên gạch đầu-tiên đã được cử-hành trước sự hiện-diện đông-đủ của các giới hữu-quyền, các Giáo-sĩ, Mục-sư, tín-hữu xa gần, đã khiến chúng tôi cảm-kích vô cùng.

Trong vòng ba tháng xây-cất, không phải chúng tôi không còn gặp nhiều ngăn-trở; nhưng nhịn-nhục và đức-tin bền-đỗ đã đưa chúng tôi đến thành-công.

Hiện nay, Nhà Thờ mới với thời-giá gần triệu bạc, nơi mà Đấng Toàn-Năng thống ngự, được khánh-thành tuy kém phần linh-đình, nhưng ít ra nó cũng đánh dấu được sự tiến-bộ của chúng tôi trên đường trời ra vòng đất tục.

Từ nay, sở-dĩ chúng tôi có một nơi thờ-phượng Chúa khả-quan hơn là chỉ vì chúng tôi biết hiệp một trong tin-tưởng cũng như trong hành-động.

Chúng tôi mong rằng việc mà Chúa đã làm cho chúng tôi cũng sẽ được thực-hiện cho các anh chị em cùng huyết-thống ngõ-hầu « Danh Ngài được sáng » Nước Ngài mở rộng và ngày Ngài mau đến A-men.

Kiến-hòa, ngày 15 tháng 12 d.l. năm 1957.

đọc vào lúc 15 giờ 35

Ô. Võ-thành-Thư (tức ông Năm) soạn

Tiêu-sử Hội-Thánh Tiên-Phước

Tiên-phước là một quận ở miền nguồn tỉnh Quảng-nam, cách Tam-kỳ 25 cây số ngàn, về phía tây. Đường giao-thông bất-tiện, nước độc nên dân-cư phần đông bị bệnh-tật. Nhưng về vị-trí không kém phần quan-trọng. Về chính-trị và nhân-vật có nhiều nhà cách-mạng nổi danh như các cụ Phan-chu-Trinh, Huỳnh-thúc-Kháng, v. v... Về kinh-tế có nhiều lâm-sản, thổ-sản rất phong-phú. Về xã-hội nhơn-dân thuần-lương, chất-phác. Về tôn-giáo thì rất giàu lòng tín-ngưỡng. Song có một điều đáng tiếc là đạo Tin-lành cứu-rỗi của Đức Chúa Jê-sus-Christ đến đây quá chậm-trễ, năm 1940 gần quận-lỵ mới có một người là ông Nguyễn-Trinh xã Phước-mỹ xuống tại thành-phố Hội-an để thương-mại, lúc bấy giờ có Hội-đồng địa-hạt Trung-việt nhóm ở đây, ông vào nghe giảng nhận thấy Đạo-chân, lý-chánh, xin Giáo-sĩ cầu-nguyện cho mình. Nhưng về quê-hương phần thì xa nhà Thờ, phần thì lo kinh-doanh việc đời, làm cho

hột giống bị nghẹt-ngòi. Qua năm sau có thàn-mẫu của ông Trinh là cụ Võ-thị-Thanh nghe giảng-đạo tại Hội-an và tin theo Chúa. Từ ngày đắc-đạo về trong gia-đình cũng như ngoài làng xã cụ gieo-rắc hột giống Tin-lành rất có hiệu-quả. Có thể nói cụ là trái đầu mùa của Hội-thánh này. Bấy giờ lại có gia-đình bà cụ Câu-Cảnh tin Chúa từ Đà-nẵng trở về Tiên-phước, giúp-đỡ cho giáo-hữu và làm chứng ơn cứu-rỗi cho đồng-bào các nơi lân-cận. Tại xã Tú-Sơn, Sơn-yên và Phước-mỹ có một số người nhận-đạo. Do đó có ông Mục-sư Nguyễn-xuân-Diệm từ Tam-kỳ lên xuống thăm-viếng số tín-đồ cũ và mới; trong đó có ông Nguyễn-Thom và ông Phạm-Nguyệt rất hăng-hái hoạt-động; nhưng về sự nhóm lại thờ-phượng Chúa ngày Chúa-nhật, phải xuống tận Tam-kỳ, thấy như thế rất là bất tiện. Bởi thế, mong có một Nhà Thờ ở Tiên-phước để nhóm-hợp. Cảm-ơn Chúa, vì sự cần-thiết đó, nên tháng 6 năm 1942,

Chúa đưa ông bà Nguyễn-xuân-Vọng đến đây để hầu việc Ngài. Nhưng « vạn sự khởi đầu nan » lúc bắt đầu ông thuê một cái nhà tranh tại quận-ly mỗi tuần Chúa-nhật nhóm độ 20 tín-đồ. Đó là cái phôi-thai của Hội-thánh này mà ông Nguyễn-xuân-Vọng là Mục-sư khai-sáng. Tại Ơn Chúa có một gia-đình ở tại xã cũ Phước-lâm là ông Ngô-Đình bảy lâu thuộc Hội-thánh Tam-ky, nay cùng lên gia-nhập vào Hội-thánh Tiên-phước, ông bà này là tín-đồ thâm-niên và gương-mẫu, nên sốt-sắng hầu việc Chúa và giúp-đỡ công-việc Chúa rất nhiều.

Qua năm 1943 Nhà Thờ thuê phải trả lại cho chủ. Hội-thánh quyết-định phải lập một cái Nhà Thờ cho đặc-biệt, ai này đều đồng-ý. Cụ Võ-thị-Thanh dâng một miếng đất là nơi có Nhà Thờ hiện nay. Kể của người công nhân-lập được một Nhà Thờ bằng tranh chưa được trên 50 người. Làm lễ khánh-thành vào lúc 9 giờ sáng ngày 8-8-1943. Đến tháng 8 năm 1945 ông Mục-sư Vọng dời về Hội-thánh Phú-binh, ông Mục-sư Lê-Châu đến kế-nhậm. Cách 3 ngày sau thì Việt-minh nổi lên. Sau đó 15 ngày tức là ngày 18-9-45, thì Hội-thánh nhánh ở Ngọc-giáp làm lễ khánh-thành và cùng từ đây Tiên-phước đã nứt một Hội nhánh. Tuy vậy giờ phong-trào Việt-minh đương sôi-nổi, mà Hội-thánh nói chung cả Tiên-phước và Ngọc-giáp đều tản-bộ. Thay vậy ma-quỉ tìm cách ngăn-trở sự phát-triển, nên đêm 30-9-1945 lúc 10 giờ có một biến-động phi-thường, họ phao lên rằng : « Tin-lành làm giặc », trống mõ đánh vang, dân-quân tự-vệ toàn huyện đến mỗi gia-đình tín-đồ tịch-thu Kinh-thánh, tranh ảnh và bắt trói các tín-đồ đàn về cơ-quan xã, còn ông Mục-sư Lê-Châu thì họ bắt dẫn đến đình chợ Tiên-binh. Nhưng nội trong đêm đó họ cho ông về. Sáng ngày sau ông vào Ủy-ban huyện phản-kháng về cuộc bắt-bớ ấy và sự phao tin thất-thiệt ; ông yêu-cầu thả các tín-đồ đã bị bắt các làng, thì nội ngày đó họ trả lại tự-do cho những người bị bắt. Hội-thánh vẫn nhóm họp bình-an. Đến tháng hai năm 1946 ông Lê-Châu dời xuống Tam-ky. Ông Truyền-đạo Tạ-Kế đến thay, trải mấy năm dưới chế-độ Việt-minh, nhưng Chúa có ban Ơn trên chức-vụ tôi-tớ Ngài nhiều, nên trong

thời-gian ấy Hội-thánh rất phấn-hưng. Đến năm 1950 Nhà Thờ thứ nhất bị hư, ông Kế lại lo trùng-tu. Đến tháng tám năm 1951 ông thuyền-chuyển xuống Hội-thánh Tiên-Quả, ông Vọng lại đến tái-nhậm ; đến tháng 3-1955 ông Mục-sư Vọng dời xuống Tam-ky. Ông Mục-sư Lê-Châu lại đến thay. Thấy Nhà Thờ sơ-sài quá, ông cảm-động nói với Hội-thánh rằng : « Nhà Thờ này trong thời khởi-lửa, hôm nay không còn thích-hiệp nữa, cần phải xây một Nhà Thờ mỹ-quan hơn ». Ban Trị-sự và toàn-thể Hội-thánh đều hoan-ngênh ý-kiến đó. Và lại, đây một chỗ quận-ly nhiều người đề ý ; nên chúng tôi sớm thực-hiện một Đền Thờ cho khả-quan. Nhưng đứng trước một Hội-thánh ít tín-đồ mà đa-số là người nghèo-cực mà các vật-liệu như : ciment, vôi, ngói đều phải mua tận Tam-ky sự chuyên-chở rất khó-khăn. Và trong 9 năm khởi-lửa nói chung cả Hội-thánh vùng này đều như cây tàn-tạ lúc mùa đông. Song nhờ có câu Kinh-thánh ở sách Mác 9 : 13 « Mọi sự đều khả-năng cho người nào tin ». Nên ngày 10-5-1956 chúng tôi khởi-công. Đức Thánh-Linh hành-động cách đặc-biệt nên mỗi tuần đều có người tin Chúa, Hội-thánh ngày càng đông-đức, số tín-đồ mới sốt-sắng làm cho tín-đồ cũ thêm hăng-hái làm việc. Bởi đó mà được thành-công và lễ cung-hiến Đền thờ cho Chúa cử-hành vào ngày 17-3-1957. Chúng tôi dâng sự vinh-hiến lên Ba Ngôi Đức Chúa Trời, công-việc đó là do Chúa.

Qua 17 năm nay dù trải mấy độ phong-vân biến-chuyển, thời-thế thiên-di mà Hội-thánh lúc nào cũng hoạt-động không ngừng. Sống trong đức-tin và tấn-tới trong ân-điển của Chúa. Đúng như Chúa Jê-sus đã phán : « Ta sẽ lập Hội-thánh ta trên đá này, các cửa âm-phủ chẳng thắng được Hội đó ». Và từ một cái nhà tranh thuê tạm cho đến nay có một Nhà Thờ bằng ngói. Tuy số cầu-nguyện hơn 700 người và gần 300 người chịu Báp-têm, hiện số chính-thức được 200 nhưng ảnh-hưởng rất to-tát, danh Chúa vinh-hiến vì nhiều người tin được cải-tạo một đời sống mới và có nhiều phép lạ như : Kể chết được sống lại (chị Nguyễn-thị-Nga),

(Xin coi tiếp trang 19)

Chúa thăng-thiên

*Giã-từ đồ-đệ Chúa đấng-trình ;
Quang-cảnh Ô-li-ve diệu-vinh :
Rợp núi cờ lau tung gió tiễn,
Lưng trời kiệu để quỵên mây nghinh.
Môn-đờ ngơ-ngác nhìn xem sững ;
Thiên sứ ân-cần phán bảo minh :
Cứu-Chúa thăng-thiên rồi trở lại.
Vây, ta đi khắp giảng Tin-lành.*

— Linh-Nhân

TIÊU-SỬ HỘI-THÁNH . . .

(tiếp theo trang 18)

kẻ bại được đứng dậy đi (cô Đỗ-thị-Danh), người què từ lúc mới sanh ra đến nay 17 năm, nhờ quyền-phép của Chúa được bước đi mạnh-mẽ (em Võ-thị-Hữu), kẻ đui được sáng (ông Ngô-Toàn) v. v...

Bởi đó tiếng Tin-lành vang động, dân-chúng ở miền lân-cận đương nô-nức chạy đến cùng Chúa. Năm 1957 làm lễ Báp-têm cho 95 người. Thật là một mùa gặt đương trổ tất cả các tín-đồ đương có một triển-vọng bước lên nền tự-trị nay mai.

Vậy chúng tôi viết ít lời tạ ơn Chúa, cũng gọi là ghi lại đây đôi dòng lịch-sử của Hội-thánh. Mong quý con-cái Chúa gần xa xin nhớ cầu-nguyện thêm cho.

Đa-tạ

Bị-chú. — Theo bản thống-kê của Chánh-phủ năm 1956 dân-số trong toàn quận kể từ nam, phụ, lão, ấu được 43.532 người.

Còn về Hội-thánh trong toàn Quận gồm có 6 Nhà Thờ: Tiên-phước (quận-ly), Cẩm-long, Quế-phương, Dương-yên, Ngọc-giáp (Phước-tiên) và Phước-Sơn. Số cầu-nguyện ước được 2.000 người. Số tín-đồ chánh-thức độ 1.000 người.

Viết ngày 9-3-1958

— Ban Trị-sự

ĐÍNH-CHÁNH

Số báo Phục-sanh năm 1958 mục « tin-tức Hội-thánh » trang 9 dòng thứ 4, tên-Trần-quốc-CON xin đọc lại là Trần-quốc-TRẮC, con rề ... — T. K. B.

Còn hình thập-tự có 6 rề quạt ở cuối trang thứ 34, xin độc-giả nhớ rằng nó thuộc về bài « TÀI-LIỆU LỚP THỨ NĂM » trang thứ 38 ở mục « Hàng ghế trẻ em » nhà in để lộn, xin các quý độc-giả lượng-thứ cho.

—T. K. B.

TIN BUỒN

Tây-ninh.—

Cụ Nguyễn-văn-Tôi, hưởng-thọ được 82 tuổi, đã ngủ yên trong Chúa ngày 22-3-1958. Tang-lễ được cử-hành trọng-thể tại tang-gia.

Thay mặt Hội-thánh, chúng tôi thành-thật phân-ưu cùng tang-quyển. Cầu Chúa yên-ủi trong cơn buồn-bã này.

— Ban Trị-sự

TRƯỜNG KINH THÁNH

TUỔI TÍN-NHIỆM ĐỂ HIỂN THÂN

Mến tặng các sinh-viên Trường Kinh-thánh vào dịp bãi khóa 1957-1958

« Hãy đánh trận tốt-đẹp của đức-tin, giữ lấy sự sống đời đời, là sự con được **GỌI ĐẾN**, và cũng vì đó mà con đã thừa-nhận sự **THỪA-NHẬN** tốt-đẹp trước mặt nhiều người chứng-kiến » (I Ti-mô-thê 6 : 12).

VỒN được nuôi bằng đạo đức-tin và giáo-lý tốt-lành, Ti-mô-thê, một thanh-niên trẻ-trung đã nhìn thẳng, thấy xa và bước đến một con đường lý-tưởng cao quý duy-nhứt. Không đòi hỏi một địa-vị cao-sang hay một sự-nghiệp hiển-hách ; nhưng chàng đã đòi hỏi một cái tuổi **TÍN-NHIỆM ĐỂ HIỂN THÂN** hầu việc Đức Chúa Trời. Đó là một lý-tưởng, một ý-chí, một nguyện-vọng cao-quí đang nung-đốt trong lòng chàng.

Để đạt đến sự trọn-vẹn, hầu đủ khả-năng, đủ ân-tử chu-toàn nhiệm-vụ xứng-đáng. Chàng sớm thọ-giáo dưới chơn Phao-lô, một người cha đầy nhiệt-tâm thiện-chí xây-dựng cho chàng, Trải nhiều năm chịu giáo-huấn bằng lời Chúa, thanh-niên Ti-mô-thê đã mang một sắc-thái đáng kính chuộng trước mặt nhiều người. Đó là một hậu-quả tốt-đẹp, là bông trái ngon ngọt ; cùng là một phương tối-diệu khiến chức-vụ chàng càng thêm cao-quí.

Các bạn thân-mến, bao giờ cũng vậy, Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm-linh nhát sợ bèn là **TÂM-LINH MẠNH-DẠN**, thương-yêu, dè-giữ (II Ti 1 : 7). Đồng chịu sự giáo-huấn tại Trường Kinh-thánh, các Giáo-sư đã tận-tâm dày công đào-luyện chúng ta trong Lời của Đức Chúa Trời. Lễ đạo thuần-chánh ấy đã rèn-đúc chúng ta nên

cái tuổi **TÍN-NHIỆM ĐỂ HIỂN THÂN PHỤC-VỤ CHÚA**. Công-tác chúng ta là phải xây-dựng nhà Chúa và rao-truyền ơn cứu-rỗi cho đồng-loại. Đã xác-tín rằng « Lời của Đức Chúa Trời là **LỜI SỐNG** và **LINH-ĐỘNG** sắc hơn gươm hai lưỡi... » thì hãy nắm lấy cách vững-vàng, mạnh-dạn chiến-đấu cùng ma-quỉ, cùng tội-lỗi để đem nhiều tội-nhơn trở về cùng Đức Chúa Trời toàn-ái. Mùa gặt thật là trũng, cánh-đồng thuộc-linh suốt từ Trung đến Nam đã chín vàng. Chủ mùa gặt đang cần nhiều con gặt xứng-đáng để vào đồng gặt hái. Đứng trước sự khản-bách ấy, chúng ta không thể nào có thái-độ thờ-ơ, hay hững-hờ với sự kêu-gọi lớn dường ấy của Chúa. Khóa-học 57-58 lại đến kỳ chung-mãn. Cha Từ-ái đang vui nhìn thấy chúng ta hăng-hái bước vào đồng. Sẵn-sàng vâng theo trách-nhiệm cao-quí (Rô 10 : 15) tại đó chúng ta bày-tỏ tuổi **TÍN-NHIỆM ĐỂ DẰNG MÌNH**. Hãy vâng-phục Đức Chúa Trời, hãy gìn-giữ và bước vững-vàng trong chức-vụ bằng sự cầu-nguyện, và hãy hoài-bào một đức-tin mạnh-mê, hầu thắng mọi nghịch-cảnh xảy đến.

Chúng ra đã có gì ? Một thanh gươm sắc bén là Lời của Đức Chúa Trời, Một tình yêu-thương sâu rộng bắt nguồn từ Jesus-Christ và một tâm-hồn khao-khát dằng mình. Vậy hãy dùng-

cảm ra đi, hăng-hái hoạt-động vì là một tinh-binh của Đấng Christ.

Tuổi tín-nhiệm không ở trong chồng sách-vở cũ nát, không ở nơi mảnh văn-bằng tốt đẹp, hay một ước-vọng mơ-hồ trong tiềm-thức của chúng ta. Đành rằng những điều ấy là quý vì nó đã khởi đầu cho mọi sự. Nhưng quan-hệ hơn là tuổi TÍN-NHIỆM để DẪNG MÌNH của chúng ta được bày-tỏ ra với tất cả quan-năng hoạt-động trong công-trường thuộc-linh, đem nhiều kết-quả xứng-đáng cho Hội-thánh khắp mọi nơi khi có cần. Chính Phao-lô đã nghiêm-khuyến rằng « Hãy ân-cần làm những việc đó, và chuyên-tâm mọi bề hầu cho sự tấn-bộ của con được tỏ ra cho mọi người » (I Ti 4 : 15). Chúng ta không bao giờ chán-nản và dừng chân lại, nhưng phải tấn-tới phải mạnh-dạn, quả-quyết như dân Y-sơ-ra-ên vượt qua biển đỏ vậy. Đời sống của mỗi chúng ta là một cuộc linh-trình về Thiên-quốc. Tuổi tín-nhiệm để dâng mình của chúng ta được tiến mạnh dưới sự chỉ-đạo của Nguyên-Soái và Thành-toàn của đức-tin là Christ-Jê-sus. Như vậy trên đường theo Chúa. Chúng ta giữ được sự hăng-hái, bền chịu lao-khổ mà chiến-đấu, vì hy-vọng của chúng ta nơi Đức Chúa Trời (I Ti 4 : 10).

Và từ đây chúng ta tạm chia tay nhau để ra đi và hầu việc, chúng ta hãy nhờ Chúa dùng những cố-gắng, những dùng-cảm vốn có đem vào bổn-phận hầu việc Đức Chúa Trời. Hy-vọng rằng Cha Từ-ái ban nhiều linh-àn cho chúng ta trong mọi công-việc sắp đến. Dầu gặp thời hay không gặp thời, chúng ta luôn luôn tỏ ra tuổi TÍN-NHIỆM để DẪNG MÌNH, hầu mong chúng ta sẽ cùng nhận lấy lời ban khen rằng : « Hồi đầy-tớ ngay-lành và trung-tin kia, được lắm ; người đã trung-tin trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi-sóc nhiều, hãy đến hưởng sự vui-mừng của Chúa người » (Ma 25 : 23).

— Tùng-Son
Trưởng Kinh-thánh

TIN-TỨC TRƯỞNG KINH-THÁNH

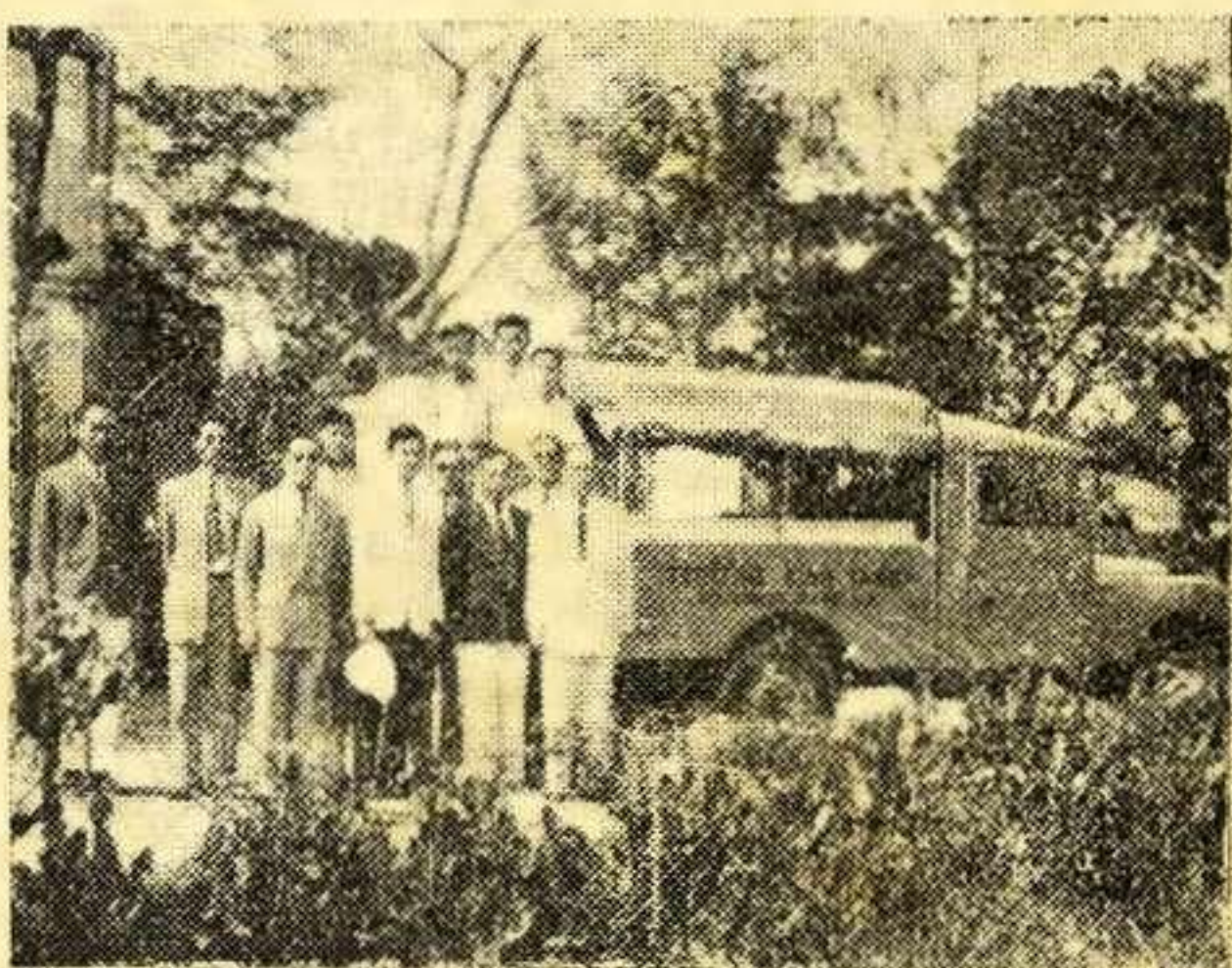
Chúa-nhật 9-3-1958 Đốc-học Trưởng Kinh-thánh và số học-sanh đi thăm và hầu việc Chúa tại Hội-thánh Quế-Sơn (Quảng-nam). Tuy không phải một ngày họp đặc-biệt mà các con-cái của Chúa họp rất đông. Học-sanh Nguyễn-nam-Hải có giảng cho Ban Thanh-niên. Ông Đốc-học giảng cho Hội-thánh. Chúa có ban ơn nhiều trong sự thờ-phượng Chúa và phân-phát lời Ngài, khiến lòng các con-cái của Chúa càng phấn-khởi trong linh-công và đầy vui-vẻ. Tinh-thần của tôi-tớ Chúa và Ban Trị-sự cùng toàn-thể Hội-thánh rất mạnh-mẽ, đương huy-động cả nhân-lực và tài vật-lực cất nhà thờ tạm để họp Hội-đồng Địa-hạt vào ngày 29-3-58 đến ngày 1-4-58, và lo mọi chỗ ở và ăn cho các đại-biểu cùng tín-đồ xa đến họp Hội-đồng. Tuy công-việc rất to-tát và ở vào quản-ly xa thị-trấn mà lòng con-cái của Chúa đều rất nhiệt-thành phục-vụ Chúa là điều rất đáng mừng mà ngợi-khen ơn Chúa.

— L. N.

GÓP PHẦN BÓN GỐC. —

Phương-danh quỳên-trợ Trưởng Kinh-thánh : Ông bà Nguyễn-xuân-Mỹ Gia-định 400đ., H. T. Vũng-tàu 200đ., H. T. Sóc-trăng 400đ., Ông bà Thomas Stebbins 1.500đ., Ông bà Snodgrass bèn Mỹ 7.770đ., Bà B. Douglas bèn Mỹ 370đ., Ông bà E. Saunders bèn Mỹ 740đ., Ông bà Hoàng-văn-Thước Nguyễn-tri-Phương 100đ., và H. T. Đà-lạt 3.000đ. (Tinh đến ngày 31-3-58).

— Ban Giáo-viên

Cuộc thăm Hội-thánh Quế-sơn Chúa-nhật 9/3/58

GỌI LÒNG BẠN TRẺ

ĐẤU SỨC

« Lại hề ai đấu sức trong diễn-trường, nếu không đấu cách hợp-pháp, thì chẳng được mảo-miền » (II Ti-mô-thê 2 : 5).

NGUỜI ta thường dùng trò « đấu sức » để tiêu-khiển lúc nhàn-rỗi.

Tận cùng trong các làng-mạc, dân-quê cũng thường có cuộc chơi đấu cá, đấu gà. Họ vỗ tay tán thưởng khi có một con đá hay. Muốn có trật-tự họ cũng đặt ra lệ-luật và cất lên những trường đấu cá, đấu gà, thường gọi cách nôm-na là « trường cá » « trường gà ».

Trong các cuộc hội chợ ở thành-phố, người ta cũng thấy lăng-vẳng những võ đài đấu người. Nơi đó người ta cũng đặt ra luật-lệ để đấu cho hợp-pháp. Kẻ vô địch sẽ được lãnh « cúp ».

Nếu du-lịch các nước văn-minh hơn, người ta lại thấy các đấu-trường to rộng như các sân vận-động ở nước Việt-nam ta. Nơi ấy người ta không được mục-kích cuộc đấu cá với cá, gà với gà hay người với người mà là người với ác-thú đối. Cuộc đấu càng quyết-liệt càng rờn-óc rùng mình. Sự đắc-thắng cũng là sự chết-chóc. Người và mãnh-thú tử-chiến với nhau để chỉ còn lại một trong hai. Loài người rất thích-thú trò giải-trí « văn-minh » này.

Néron, vị hoàng-đế có tiếng ác nhút, là một trong những người có óc thầ-mỹ đã phát-kiến ra trò chơi nguy-hiểm ấy. Phao-lô cũng đã một lần được dịp ra mắt khán-giả Ê-phê-sô nơi diễn-trường với một mãnh-thú, nên ông thường nhắc « chúng ta là trò chơi của thiên-hạ ! ». Ông đã thắng ác-thú ấy lẽ tất-nhiên là con thú phải chết. Vì kinh-nghiệm, ông đồng-dục nghiêm-khuyến :

« Lại hề ai đấu sức trong diễn-trường, nếu không đấu cách hợp-pháp, thì chẳng được mảo-miền (II Ti-mô-thê 2 : 5).

Chúng ta hiện đang đấu và sẽ đấu sức với ác-thú sư-tử là Sa-tan trong diễn-trường thuộc-linh này ! Chúng ta phải thắng nó như Phao-lô đã đắc-thắng tại đấu-trường Ê-phê-sô. Chúng ta phải chiến-đấu và chiến-thắng mọi trở-ngại-lực đang bao-vây chúng ta. Phải chiến-đấu như một tinh-binh có tài chịu khổ, dẹp lòng kẻ chiều-mộ mình và dứt-khoát việc đời. Chiến-đấu như kẻ làm ruộng, dãi nắng dầm mưa, săn-sóc từng cọng lúa để chờ ngày hưởng hoa-lợi. Chiến-đấu như một học-sanh chiến-thắng biêng-nhác, trung-tín trong sự học, hy-vọng một ngày vinh-quang ; như một giáo-sư ôn-nhu đối với mọi người, khéo dạy-dỗ hay nhin-nhục, dùng cách nhu-mi mà sửa dạy những kẻ chống-ngịch. Cũng phải chiến-đấu như một lực-sĩ nơi diễn-trường để được mảo-miền.

Như vậy, nơi diễn-trường, muốn được mảo-miền, đấu-thủ phải là một lực-sĩ và cũng phải biết đấu cách nào cho hợp-pháp :

Lực-sĩ cần ăn nhiều đồ ăn có chất bổ và siêng-năng luyện-tập thân-thể.

Ăn nhiều mà không tập thì người ta chỉ được cái bụng to-tướng chứa đầy mỡ ; trái lại, nếu tập nhiều mà không ăn đồ bổ để nuôi cơ-thể cho các tế-bào đủ sức nở-nang thì thân-thể bị gầy-gò, các bắp thịt biến đổi kỳ-dị.

Muốn trở thành một đấu-thủ với quỷ-kế của Sa-tan, chúng ta cũng phải ăn đồ bồ-thuộc-linh là lời Đức Chúa Trời.

Có lẽ bạn bảo rằng mình không được cái diễm-phúc của các học-sanh Trường Kinh-thánh để hằng ngày ngồi dưới chơn Chúa ăn nuốt các thức ăn hương-vị của các Giáo-sư thiết-đãi dâng tẩm-bồ đời thuộc-linh thì mong gì trở thành một lực-sĩ của đấu-trường? Tôi không phủ-nhận sự nhận-xét ấy của bạn; nhưng các bạn ạ! đồ ăn ngon ăn không biết chán là do các tay thợ khéo-léo, còn chất bồ thì vẫn sẵn có trong đồ ăn. Lời của Đức Chúa Trời trong Kinh-thánh vẫn đầy-đủ chất bồ! Kinh-thánh chẳng những am-hiểu tâm-linh loài người, xét-đoán linh-hồn, phản-đối tình-dục, phơi tội-lỗi và hạ sự kiêu-căng; nhưng Kinh-thánh cũng bồ chỗ khuy-khuyết của lòng và giúp-đỡ lúc yếu-đuối nếu chúng ta đọc nó.

Muốn trở nên một lực-sĩ, bạn chỉ dụng-công ăn và ăn cho nhiều, ăn mỗi ngày Lời Chúa, không phải ăn « các điều sơ-học về nguyên-lý và sấm-ngôn của Đức Chúa Trời »; nhưng phải ăn đồ cứng vì « phàm ai chỉ dùng sữa thì không từng-trải đạo công-nghĩa bèn là con đồ thôi » (Hê-bơ-rơ 5:13).

Chẳng những ăn nhiều mà chúng ta cũng cần phải luyện-lập cả thể-phách, tâm-thần và linh-hồn hằng ngày bằng lời cầu-nguyện. Lẽ dĩ-nhiên chúng ta không cầu-nguyện « Lạy Đức Chúa Trời, tôi cảm-tạ Ngài vì tôi không phải như người khác, bức sách, bất-nghĩa, gian-dâm, cũng không phải như người thầu thuế này. Tôi kiêng ăn một tuần-lễ hai lần, tôi dâng một phần mười về mọi vật tôi nhận được » (Lu-ca 18:11b-12). Nhưng cầu-nguyện như ba trai trẻ Do-thái Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô, như Giô-sép, như Đa-ni-ên, như bà hoàng-hậu Ê-xơ-tê và như Đức Chúa Jê-sus chúng ta.

Ba trai trẻ Do-thái đầu bị quăng vào lò lửa-hực nóng gấp bảy nhiệt-độ thường của lửa cũng chẳng có sợi tóc nào trên đầu bị xém. Vua Nê-bu-cát-nết-sa, người đã ra lệnh giết-chóc cũng phải lớn tiếng la lên « ôi! những dấu lạ của Ngài lớn-lao là dường nào! Những sự lạ của Ngài mạnh-sức là dường nào! Nước Ngài là nước còn mãi mãi và quyền-thế Ngài từ đời

nọ đến đời kia » (Đa-ni-ên 4:3). « Đáng ngợi-khen Đức Chúa Trời của Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô! » (Đa-ni-ên 3:28b)

Thanh-niên tuần-tú Giô-sép đã chiến-thắng sự cám-đỗ của dâm-phụ, vợ Phô-ti-pha. Người đành ngồi tù hơn phạm tội, vì « Đức Giê-hô-va đã phù-hộ chàng » nên Pha-ra-ôn, vua Ai-cập đã nói với quần-thần người « chúng ta há dễ tìm một người như người này, có thần-minh của Đức Chúa Trời được sao? » (Sáng 39:2b; 41:38).

Đa-ni-ên thà một ngày ba lần quì gối cầu-nguyện xưng-tạ trước mặt Đức Chúa Trời và thà vào hang sư-tử hơn là thờ lạy vua Đa-ri-út. Đa-ni-ên đã đắc-thắng. Đến nay người ta vẫn còn được đọc chiếu-chỉ của Đa-ri-út: « Người ta phải run-rẩy kính sợ trước mặt Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên, vì Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống và còn đời đời... » (Đa-ni-ên 6:26b).

Bà hoàng-hậu Ê-xơ-tê đã kiêng ăn trong ba ngày đêm, không ăn không uống gì hết. Sự kiêng ăn cầu-nguyện ấy mới đảo-lộn được tình-thế, mới xé nát màn tử-khi lọt trên Do-thái, mới đem được Mạc-đô-chê lên trước mặt Ha-man.

Tại vườn Ghết-sê-ma-nê, Đức Chúa Jê-sus cũng đã chiến-đấu trong sự cầu-nguyện đến nỗi mồ-hôi trở nên như giọt máu lớn. « Trong cơn khổ-chiến, Ngài cầu-nguyện càng thiết » « Cha ôi, nếu Cha muốn, xin cất chén này khỏi con, dầu vậy, không theo ý con, nhưng ý Cha được nên » (Lu-ca 22:42a). Trên thập-tự-giá ở đồi Gô-gô-tha, Ngài đã tuyên-bố « Mọi việc đã được trọn », Ngài đã chiến-đấu đến mức cuối-cùng, Ngài đã chiến-thắng cách khải-hoàn trong sự sống lại.

Các bạn thân-mến! Chúng ta là ai mà dám tự phụ « tôi làm được mọi sự » mà không « nhờ Đấng ban thêm sức cho » Nếu không biệt riêng với Chúa, tha-thiết cầu-nguyện, kiêng ăn cầu-nguyện, khổ chiến cầu-nguyện thì « chẳng được mao-miền ». Chúng ta phải đồng-thanh với Phao-lô rằng « tôi đã chạy xong cuộc đua tôi » để được khen là « các con thuộc về Đức Chúa Trời, và đã thắng chúng rồi » (I Giăng 4:4).

(Xin coi tiếp trang 31)

HÀNG CHẾ TRẺ EM

MÃO - MIỆN TUẬN - ĐẠO

CHÁNH-PHỦ các nước trong thế-gian này đều có những huy-chương hoặc những chức-tước đặc-biệt để tặng thưởng các nhà cứu-quốc, các vị anh-hùng, những người có công với nước nhà. Đức Chúa Trời cũng có những phần thưởng quý giá để ban cho con-cái tôi-tớ trung-thành Ngài. Kinh-thánh có ghi-chép nhiều phần thưởng cao-quí Đức Chúa Trời đã hứa. Kinh-thánh cũng có nói đến những mảo-miến. Hôm nay tôi không có ý cắt-nghĩa cho các em biết các mảo-miến ấy, nhưng muốn thuật lại cho các em thể nào một em kia đã được Chúa ban thưởng một mảo-miến tuận-đạo.

Năm mươi năm trước đây tại cù-lao Ma-đa-gát-ca có cuộc bắt-bớ Đạo Tin-lành. Nhiều con-cái Chúa bị tù-tội và bị liệng từ đỉnh núi cao xuống vực sâu chết cách thê-thảm.

Ngày kia một em mười tuổi bị bắt và tra hỏi : « Tại sao em không thờ-lạy hình-tượng trong chùa miếu ? »

Em đáp : « Thừa ông vì tôi yêu-thương Cứu-Chúa Jê-sus-Christ là Đấng chết thế tội tôi. Những hình-tượng kia không giúp ích gì cho tôi cả ».

Quan tòa lại nói : « Nhưng em phải bỏ đạo mới này và phải trở lại thờ-lạy hình-tượng như chúng tôi ».

« Thừa ông, không bao giờ ? » Em bình-tĩnh đáp lại thế.

Quan tòa tiếp : « Vậy em phải bị liệng xuống vực sâu và chắc sẽ phải chết ».

« Thừa ông, tôi không tưởng là chết thiệt. Nhưng tôi đã thấy ông xô cha mẹ tôi xuống vực ấy, vậy thôi bây giờ ông hãy đem tôi đến đỉnh núi ấy và xô xuống vực luôn đi. Như thế tôi sẽ sớm đi với Chúa Jê-sus tôi ». Em bé lễ-phép trả lời như thế.

Quan tòa tiếp : « Sao em điên đại thế ? Sao em muốn chết cách thê-thảm vậy ? Em có thể cứu mạng sống quý-báu em và sẽ được nhiều phần thưởng khác nếu em chỉ trở lại thờ hình tượng thôi ».

Nhưng tất cả những lời ngon-ngọt dụ-dỗ khuyên-lơn của quan tòa kia không thể làm xiêu lòng em bé ấy được. Em la lên : « Thôi đi, ông hãy cứ đem liệng tôi xuống vực đi, như thế tôi sẽ sớm đi với Jê-sus, Cứu-Chúa tôi ».

Tức mình quan tòa đem em đến đỉnh núi và xô em xuống vực thẳm. Thân-thể em tan-nát chết cách thê-thảm nhưng tâm-linh em bay bổng về ngôi chí-thánh sáng-ngời của vua Thiên-đàng. Và Đức Chúa Trời là Đấng đã hứa ban mảo-miến cho kẻ trung-tín với Ngài cho đến chết ban cho em mảo-miến tuận-đạo đầy hào-quang.

Và đây là lời hứa Ngài : « Khá trung-tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người mảo-miến của sự sống ». (Khải 2 : 10, Gia 1 : 12) là phần thưởng không qua đi không tàn héo.

— Mục-sư Phạm-xuân-Tín trích thuật

THÔNG - CÁO CẦN - THIẾT

Tạ ơn Chúa đã mở dịp-tiện cho tiếng nói Tin-lành đã được phát-thanh trên đài phát-thanh Cộng-hòa Việt-nam tại Huế mỗi thứ bảy từ 11g15 đến 11g45. Xin liệt quý độc-giả nhớ đón nghe và thông-tin cho tất cả đồng-bào có máy thu-thanh đón nghe Tin-lành vào giờ nói trên theo làn sóng đài phát-thanh Huế. (Làn sóng 31 thước và 260 thước).

— Mục-sư Nguyễn-văn-Phú

CÔ-NHI-VIÊN TIN-LÀNH

Tạ ơn Chúa, Ngài đã ban phước cho viện cách dồi-dào, các em đều vui khỏe, tiến-bộ về mọi phương-diện, về phần thuộc-linh, thuộc-thể cũng như sự học-vấn. Trường Bết-lê-Hem gần được năm khóa, chắc không sao thoát khỏi sự khuyết-điểm, mặc dầu các giáo-viên cậy ơn Chúa cố-gắng làm phận-sự giáo-dục đoàn-trẻ.

Chúa đã dùng cơ-quan này, chẳng những gây một ảnh-hưởng trong Hội-thánh xa gần, mà cũng là tiếng vang-dội mạnh-mẽ trong đồng-bào yêu-dấu làm cho danh Chúa được cả sáng và Hội-thánh thỏa-lòng, dâng lời tạ ơn Chúa. Nên có các nhà từ-thiện cũng như nhiều Hội-thánh cùng Phụ-huynh học-sinh cầu-nguyện giúp-đỡ tài-chánh, hay gởi các con em đến học, gởi thư khen-tặng và khuyến-khích nhà trường. Dưới đây có mấy bức thư chúng tôi đăng-tải, của các phụ-huynh học-sinh (lưu-trú và ở ngoài) gởi đến cho Hiệu-trưởng Trường Trung-Tiểu-học Bết-lê-Hem để tỏ lòng tri-ân và khen-tặng nhà trường. Vì các vị ấy đã nhận thấy sự thay-đổi về tính-nết cùng sự tiến-bộ về phần học-vấn của các con-cái mình.

Dưới đây là bức thư của một quân-nhân đề ngày 18-12-1957.

Kính thưa quý vị. Chúng tôi thành-kính gởi tới quý vị lời cảm-tạ chân-thành của chúng tôi.

Được tin em Nguyễn-tiến-Việt và Nguyễn-nhật-Cường, em chúng tôi hiện được quý vị dìu-dắt, dạy-dỗ về sự học-vấn, chúng tôi vui sướng và cảm-động vô cùng.

Trước đây hai em Nguyễn-dinh-Thiếu và Nguyễn-dinh-Khánh cũng là em chúng tôi, cũng đã được quý vị bao-bọc dạy-dỗ, nên hiện nay chúng mới có thể theo kịp anh em đồng-học trong sự học-hành. Ôn ấy chúng tôi chưa hề báo-đáp thì nay quý

vị lại gia-ân nữa, chúng tôi đã chịu ơn quý vị rất nặng.

Vẫn biết người gia-ân chẳng chờ báo-đáp, song chúng tôi là kẻ đã chịu ơn, luôn luôn phải lo tìm cách đáp-đền.

Trước mục-dích cao-cả, lòng vị-tha của quý vị chúng tôi không biết nói gì hơn, là xin cúi đầu cảm-phục, và ghi khắc trong lòng mỗi thâm-ân và mong sẽ có dịp đền-đáp

— Nguyễn-dinh-Ngọc K.B.C. 4.990
Kính thư

Và đây là bức thư thứ hai :

. Xin bà (Hiệu-trưởng) nhận nơi đây lòng cảm ơn nồng-hậu của tôi với quý trường, đã có công dạy-dỗ con tôi là Nguyễn-tấn-Phước đã mấy tháng học ở quý trường, tôi nhận thấy sự tiến-bộ mau chóng mà tôi chưa từng thấy đối với các trường khác.

— Nguyễn-văn-Tạo, Nha-trang

Tiếp theo là bức thư thứ ba :

. Tôi rất hài lòng báo tin bà Hiệu-trưởng rõ là em Long nay rất ngoan-ngoãn và lễ-phép.

Chúc bà và ban Giám-đốc khỏe-mạnh. Bà nhận nơi đây lời chào biết ơn của tôi...

Chào bà

— Huỳnh-thị Thu-Liễu
66c đường Phương-sài Nha-trang.

Những tiếng vang-dội trên, chứng tỏ ơn-phước Chúa cùng sự kết-quả tốt đẹp của trường Bết-lê-Hem, gây ảnh-hưởng lớn cho Hội-thánh Tin-lành Việt-nam là phương-tiện cho nhiều đồng-bào (nhứt là phụ-huynh học-sinh và nhiều học-sinh) thấm-nhuần đạo Chúa và cũng có nhiều em học-sinh trở lại tin Chúa, cả sáng danh Ngài. Chúng tôi đồng-thanh tạ ơn Chúa.

Vừa rồi Nha Y-Tế tỉnh Khánh-hòa có phái nhân-viên chủng đậu cho các em. Nhon ngày lễ « Phục-sanh » trường Bết-lê-Hem có tổ-chức cuộc cắm trại tại « Đại-lãnh » cách Nha-trang trên 80 cây-số. Cuộc cắm trại này riêng cho các em cô-nhi và lưu-trú học-sinh. Chia ra làm ba đội : Ngô-Quyền, Lê-Lợi và Trưng-Trắc. Khởi-hành vào lúc 5 giờ ngày 7-4-1958 đến 7 giờ tới địa-điểm. Có Trại-trưởng và các trại-huynh hướng-dẫn theo chương-trình. Cuộc cắm trại này có kết-quả tốt đẹp. các em được gần-gũi với cảnh thiên-nhiên, biết tháo-vác, biết kỷ-luật, trật-tự, vệ-sinh và sáng-kiến trong khi các trại-huynh đi

thăm trại. Bốn giờ chiều nhổ trại, các em trèo lên con ngựa sắt « Renault » chạy về đến viện vào lúc 6 giờ chiều trong ngày ấy, trong sự bình-an vui-vẻ. mạnh tiến trong sự học-hành.

Vậy xin quý Hội-thánh cùng các nhà từ-thiện nâng-đỡ viện bằng lời cầu-thay tha-thiết cùng như sự ủng-hộ triệt-để về phần tài-chánh hầu cho công-quỹ cô-nhi-viện được dồi-dào đặng nuôi các em, hầu cho đoàn trẻ trở nên con-cái xứng-đáng trong nhà Chua. vinh-hiến danh Ngài. Đa tạ.

— Ban Giám-Đốc.

**PHƯƠNG - DANH QUYÊN - TRỢ QUỸ CÔ-NHI-VIỆN
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM TẠI NHA-TRANG**

Hội-thánh Nha-trang

Cô Trương-thị-Nghi	100đ.
Ông Nguyễn-Bài	200đ.
Ông bà Đức-Lập	250đ.
Ông Hoàng-văn-Minh	300đ.

Hội-thánh Đà-lạt

Ông bà Tư-Chi	1.000đ.
---------------	---------

Hội-thánh Tràm-hành

Anh Trần-thế-Bằng	100đ.
-------------------	-------

Cô-nhi-viện Tin-lành

Anh Trần-Phong	100đ.
----------------	-------

Hội-thánh Thu-Bồn

Ông Phan-Xuyên	100đ.
----------------	-------

Hội-thánh Phong-Thủ

Hội-thánh Phong-thủ	100đ.
Chị Trần-thị-Thĩnh	100đ.

Hội-thánh Thanh-Quít

Chị Ban	100đ.
---------	-------

Hội-thánh Biên-Hòa

Hội-thánh Biên-hòa	500đ.
--------------------	-------

Hội-thánh Vung-Tàu

Hội-thánh Vung-Tàu	200đ.
--------------------	-------

Hội-thánh Ô-môn

Hội-thánh Ô-môn	230đ.
-----------------	-------

Hội-thánh Cai-lậy

Hội-thánh Cai-lậy	200đ.
-------------------	-------

Hội-thánh Mỹ-Luông

Ông Mục-sư Châu-văn-Cương	100đ.
---------------------------	-------

Hội-thánh Trương-minh-Giảng

Hội-thánh Trương-minh-Giảng	210đ.
Ông Vũ-đức-Thọ	500đ.
Ông Vũ-Đức-Chang	200đ.

Hội-thánh Pleiku

Ông Y Bing	10đ.
Ông Y Brao	10đ.
Ông Y Krial	20đ.
Ông Y Djo Buôn	10đ.
Ông Y Ghao	10đ.

Hội-thánh Đà-nẵng

Ông Trương-phan-Hi	600đ.
--------------------	-------

Hội-thánh Gia-Định

Ông Nguyễn-xuân-Mỹ	400đ.
Hội-thánh Gia-định	600đ.

Hội-thánh Nguyễn-tri-Phương

Ông Hoàng-văn-Thước	300đ.
Ông Vũ-Tự	290đ.
Ông Vũ-Tự	205đ.
Hội-thánh Nguyễn-tri-Phương	300đ.

Hội-thánh Thành-lợi

Hội-thánh Thành-lợi	150đ.
Ông Mục-sư Lê-ngọc-Hương	150đ.

Hội-thánh Cần-Thơ

Hội-thánh Cần-thơ	110đ.
Bà Trà	400đ.

Hội-thánh Sài-gòn

Bà Huỳnh-thị-Chi	200đ.
------------------	-------

Hội-thánh Dakson

Ông Y Brong	20đ.
Ông Y Krun	20đ.

Hội-thánh Ban-mê-thuột

Ông Y Hết	20đ.
Ông Y Tut	20đ.

Tính đến ngày 3-4-1958.

Trân-trọng cảm-tạ các nhà hảo-tâm.

— Ban Giám-đốc

(Xin coi tiếp trang 33)

ĐOÀN QUÂN THÁNH

Hiệp-chủng-quốc

Tấn-sĩ Arthur J. Brown, Tổng thư-ký Danh-dự của Ban Trị-sự Truyền-giáo của Hội-thánh Trưởng-lão ở Hiệp-chủng-quốc vừa ăn sinh-nhật 101 của ông ở tại Nữu-uớc, ông là một tôi-tớ đầy ơn và quyền của Chúa.

Gởi thêm Giáo-sĩ

Hội Truyền-giáo Báp-tít miền nam ở Richmond VA. Vừa gởi thêm 17 vị Giáo-sĩ đi truyền-giáo ở ngoại-quốc. Như thế tổng-cộng Hội này đã gởi được 1.188 Giáo-sĩ. Còn Hội Truyền-giáo «Greater Europe Mission» thì lại gởi thêm 22 Giáo-sĩ mới qua Âu-châu truyền-đạo cho Pháp quốc, Đức, Austria và Ý nữa. Như vậy tổng-số Giáo-sĩ Hội này đã lên đến 75.

Phi-châu

Bác-sĩ Y-khoa Francis Abiam nói rằng xứ-sở ông là Nigeria rất cần được nghe Tin-lành và hiện thiếu người Truyền-đạo. Bởi vậy điều quan-hệ là mỗi một tín-đồ phải là một chứng-nhân thật của Chúa. Ông nói : « Tin-lành phải được mỗi tín-đồ rao-giảng ra cho mọi người ». Ông cũng thêm rằng : « Sự làm chứng Tin-lành của tín-đồ thật cần-kíp cho Hội-thánh Chúa ở Nigeria và điều ấy có nghĩa là mỗi tín-đồ phải tình-nguyện chịu hy-sinh ».

Tin chắc rằng chẳng những ở Phi-châu mà chính ở Việt-nam ta đây hiện cũng thiếu người Truyền-đạo và mỗi tín-đồ cũng cần làm chứng Tin-lành cho đồng-bào mình vậy.

Đông-nam Á-châu

Mục-sư R. P. Chavan, Hội-trưởng của Hội-thánh Tin-lành Ấn-độ đại-biểu tại Hội-nghị Tin-lành Đông-Nam Á có làm chứng lại cuộc phục-hưng lớn-lao Đức

Chúa Trời đã ban cho giữa Hội-thánh nước ông trong tháng 11-57.

Đức Thánh-Linh đã đại-dụng sức-mạng quý-báu đầy quyền-năng của đầy-tớ Ngài là Tấn-sĩ Haqq chẳng những đức-dấy Hội-thánh mà cũng đã lôi-kéo nhiều tội-nhơn đến với Cứu-Chúa. Ông nói rằng Hội-thánh đã chuẩn-bị chiến-dịch này trước đó 10 tháng. Con-cái Chúa khắp thế-giới đều hướng về Chúa thiết-đạo cho chiến-dịch ấy. Trong những buổi giảng ban đầu thì chưa thấy sự hoạt-động của Thánh-Linh. Nhưng những buổi giảng liên-tiếp sau đó Thánh-Linh đã hành-động mạnh-mẽ và đổ ơn phước đầy-dẫy trên hội-chúng khiến Hội-thánh và người ngoại đều nhận biết thật có Đức Chúa Trời ở giữa họ.

Hồng-Kông

Mười ngàn phụ-nữ Trung-hoa ở Hồng-Kông đã ký một kiến-nghị yêu-cầu chánh-phủ Anh cấm tục đa-thê. Hội Phụ-nữ thành-phố này đã vận-động cho phong-trào này và đã đi lấy chữ ký khắp nơi. Họ tuyên-bố sau khi lấy chữ đầy-đủ rồi họ sẽ đệ lên vị Toàn-quyền ở đây là ông Alexandre-Grantham.

Bà R.T. Eng là người lãnh-đạo phong-trào này tuyên-bố rằng có hơn 10 ngàn phụ-nữ khác cũng ủng-hộ phong-trào này nhưng họ không dám ra mặt tổ-tường vì sợ chồng họ. Bà cũng nói có nhiều tá-diên ở Hồng-kông lấy nhiều vợ để sanh nhiều con-cái hầu làm việc trong ruộng-rẫy họ. Bà thêm rằng thói-tục này đã khiến đàn-bà Trung-hoa trở nên như nông-cụ cho đồng-bái và con-cái họ sanh ra như nông-súc.

Trong nước

Hội-đồng Địa-hạt Nam-Phần đã nhóm lại tại Vĩnh-long từ 26-28/2/58 dưới sự

chủ-tọa của Mục-sư Chủ-nhiệm Trần-xuân-Hỉ. Đức Chúa Trời đã cai-trị và ban-phước cách đặc-biệt trong giờ giảng dạy cũng như trong giờ bàn-luận, nên Hội-đồng rất được ơn. Đức Thánh-Linh cũng có dùng sứ-mạng Ngài do các tội-tớ Chúa là cụ Hội-trưởng Lê-văn-Thái, Giáo-sĩ Carlson và Mục-sư Ferris, Tổng thư-ký Hội Tin-lành Thế-giới Thông-công để phán-chấn Hội-đồng.

Cao-nguyên

Hội-đồng Liên-phái của Hội-thánh Tin-lành Thượng-du đã nhóm ở trường Kinh-thánh Koho, Đà-lạt từ 1-4/3/58 dưới quyền chủ-tọa của Mục-sư Ha-sol. Hiện-diện có 152 đại-biểu và hơn 400 tín-đồ từ các Hội-thánh trên miền cao-nguyên đến dự. Cũng có đông-đủ các vị Giáo-sĩ ngoại-quốc và Truyền-giáo Việt-nam từ các khu-vực truyền-giáo đến dự nữa. Chúa có dùng quý vị Giáo-sĩ và Mục-sư rao-truyền sứ-mạng Ngài cho Hội-đồng như : Giáo-sĩ Ziemer, Curwen Smith, Mục-sư Phan-đình-Liệu, Mục-sư Duy-cách-Lâm và Phạm-xuân-Tín. Các ông Y Hăm, Y Nỗ và Y Dhin cũng làm chứng hoặc thuyết-trình công-việc Chúa cho Hội-đồng nữa. Mỗi tối có các Truyền-đạo Thượng-du như Y

Binh, Y Nỗ, và Mục-sư Ha Sol rao-truyền Tin-lành. Tối 4 sau khi Mục-sư Ha Sol rao-truyền lời Chúa và cảm ơn Hội-đồng, thì Mục-sư Y Nỗ mời Mục-sư Truyền-giáo Phạm-xuân-Tín cầu-nguyện bế-mạc Hội-đồng lần thứ 4. Sau đó Mục-sư Phạm-văn-Nam có rọi hình về Thiên-lộ lịch-trình.

Các cuộc truyền-giáo

Mục-sư Ferris vừa được cử giữ chức Tổng-Thư-ký Hội Tin-lành Thế-giới Thông-công phụ-tá Tân-sĩ Wright đã đến thăm Hội-thánh Việt-nam cuối tháng 2/58. Ông cũng có dịp lên tham-viếng công-việc Chúa ở miền cao-nguyên và có dịp dự lễ khánh-thành nhà thờ Tin-lành của người Chru ở làng Lò-than trong khu-vực Dran. Ông đã cậy ơn Chúa giảng một bài đặc-biệt trong buổi lễ này. Mục-sư Ferris đã từng làm Giáo-sĩ nhiều năm.

Về mùa nắng-ráo các Truyền-giáo Việt-nam thường đi nhiều vòng trong núi rừng để thăm-viếng Hội-thánh và rao-truyền Tin-lành. Các cuộc hành-trình ấy rất vất-vả mệt-nhọc. Vậy yêu-cầu quý tội-tớ và con-cái Chúa cầu-nguyện cho họ và xin Chúa ban phước để chức-vụ họ được kết-quả sáng Danh Ngài.

— *Chí-nguyện-Quản*

ĐỨC CHÚA JÊSUS-CHRIST THĂNG-THIÊN

(Tiếp theo trang 5)

« Đấng Christ đã thăng-thiên rồi ». (Hê 4 : 14). Vậy chúng ta có thể theo đó mà rút ra mấy ý này :

— Đấng Christ hiện ở trên trời. Như thế Ngài thật đã được đem lên trời rồi.

Nên Ngài đã từ trời hiện ra nhiều lần để truyền-phán cùng các thánh-đồ Ngài. Thế thì chắc-chắn Ngài sẽ từ trời tái-lâm nay mai.

Dưới ánh-sáng chói-lòa từ Nguồn Ánh-sáng, dõi theo Lời Thánh-kính mô-tả theo sự dẫn-dắt của Thánh-Linh, trong ngày lễ kỷ-niệm sự thăng-thiên Cứu-Chúa, khi chúng ta đọc và suy-gẫm đến sự-kiện này chúng ta cảm thấy như được cùng các sứ-đồ và môn-đồ chứng-kiến cảnh-trạng vô cùng oai-nghiêm và phước-hạnh ấy. Và chúng ta đã biết rõ sự-kiện ấy không phải ngẫu-nhiên, được Chúa sắp-đặt chuẩn-bị và đầy-đủ bằng-chứng chắc-chắn thì điều chúng ta lo là gì ? Điều chúng

ta tự vấn là gì ? Há chẳng phải thái-độ chúng ta đối với sự-kiện này ư ? Khi Chúa đã được cất lên rồi các sứ-đồ đều « ngóng lên trời nhìn Ngài ». Họ đứng yên ngó lên cho đến khi hai Thiên-sứ đến rao cho họ một hy-vọng tương-lai. Đoạn họ thờ-lạy, chúc-tụng Ngài và vui-mừng trở về Giê-ru-sa-lem, lên phòng cao chờ-đợi (Công 1 : 11, Lu 24 : 51).

Với chúng ta hôm nay, chúng ta hãy « ngóng về trời », hãy « ngó lên cao » (Côl. 3 : 1, 2). Sau đó chúng ta rập-ràng « cúi đầu và cúi lòng » thờ lạy, chúc-tụng Ngài kể lên « phòng-cao » chờ-đợi (I Tê 1 : 10). Không phải chờ-đợi Thánh-Linh nhưng chờ-đợi Ngài tái-lâm vì có lời thiên-sứ rao-báo : « Jêsus này đã được tiếp lên trời khỏi các ông, cũng sẽ trở xuống như cách các ông đã thấy Ngài lên vậy ».

— *Mục-sư Phạm-xuân-Tín, Dran (Trung-Phần)*

TIẾNG GOI RỪNG NÚI

TIN-TỨC ĐOÀN TRUYỀN-GIÁO MIỀN CAO-NGUYÊN

Tôi xin thay mặt Đoàn Truyền-giáo chân-thành cảm-ơn quý tôi-tớ và con-cái Chúa lâu nay đã ủng-hộ Đoàn và công-việc Truyền-giáo ở giữa các chi-phái bằng lời cầu-nguyện và tài-chánh.

Tạ ơn Chúa, tin chắc nhờ lời khấn-đảo của quý con-cái, tôi-tớ Chúa khắp nơi mà việc Chúa ở cao-nguyên tấn-bộ. Nhiều làng mới được nghe Tin-lành nhiều người nhận-đạo. có Nhà Thờ mới, dầu bằng tranh, tre, thô-sơ ; nhưng đã được xây-dựng lên do lòng tin-kính yêu-mến Chúa của tín-đồ Thượng. Tạ ơn Chúa, vinh-hiến thuộc về Cứu-Chúa yêu-dầu chúng ta đến muôn đời.

Chắc hằng tháng, quý tôi-tớ, con-cái Chúa trong các Hội-thánh cũng muốn rõ tin-tức truyền-giáo để đối-theo công-cuộc hệ-trọng này. Ban Trị-sự Đoàn họp ngày 3/3/1958 ở Đà-lạt đã biểu-quyết xin Đoàn-trưởng thâu-thập tin-tức việc truyền-giáo hằng tháng gửi về các Hội-thánh. Tôi vui-mừng được dịp phục-vụ Đoàn và Hội-thánh trong việc này nữa, ngoài ra lo đăng tải những tin-tức trên T. K. B. và T. C. T. G. rồi ; nhưng điều chúng tôi đang lo là chưa có một máy in tay (duplicator) và cũng không có ngân-quỹ để mua giấy stencils và tem.

Vậy xin con-cái và tôi-tớ Chúa nhớ cầu-nguyện và tán-trợ việc này. Đa-tạ. Dưới đây là tin tức việc truyền-giáo ở hai khu-vực, tôi đã nhận, xin trích đăng đề Hội-thánh Chúa được rõ.

— Mục-sư Phạm-xuân-Tín Đoàn-trưởng

Chúng tôi xin trân-trọng kính lời chào thăm ông bà cùng quý quyến và kính-chúc ông bà và qui quyến được đầy phước-lành của Chúa trong ngày Tết Nguyên-Đán. Chúng tôi xin kính tỏ-bày qua về công-việc Chúa ở đây trong thời-gian gần 15 ngày mà chúng tôi được Chúa sai phái đến hầu việc Ngài để ông bà dâng lời ngợi-khen Chúa và thêm sự cầu-nguyện cho chúng tôi.

Việc tái-lập công-việc Chúa ở Khe-sanh ông bà đủ hiểu gặp nhiều sự khó-khăn, ngăn-trở, vì trải qua gần hai năm

ông Đoàn-trưởng, ông Phó Đoàn-trưởng, các Truyền-giáo, ông Hội-trưởng Truyền-giáo và các Giáo-sĩ lên xuống nhiều lần mà chỉ chuộc lại được khoảnh đất cũ và làm một nhà bếp nhỏ ở giữa một vườn đầy gai cỏ, vắng tanh, khiến cho người ngoài qua lại nom dòm không khỏi nảy ra nhiều câu hỏi và lời phẩm-bình trong trí của họ.

Được sự thúc-giục của Chúa với sự sắp-đặt tạm-thời của Ban Trị-sự Đoàn thể theo sự yêu-cầu của Giáo-sĩ mượn chúng tôi lên lo công-việc Chúa đang cần, nên gia-đình chúng tôi đến Khe-sanh chiều ngày 28/1, nhờ Giáo-sĩ George đưa đi cùng với Giáo-sĩ Flaming.

Việc đến Khe-sanh, đối với vợ tôi dường như cuộc hành-trình dân Y-sơ-ra-ên ra Ê-díp-tô vào Ca-na-an, (tôi có ý ứng-dụng về hình-thức về hai nơi rất là khác nhau đối với vợ tôi thôi) vì chúng tôi bỏ Trà-mi, từ-giã một số tín-đồ còn non-yếu trong Chúa mà họ vừa nhận-thức, cảm-

Hai nữ tín-đồ chi-phái La-oang (Di-Linh)

thông ơn yêu-thương của Chúa trong dịp Nô-ên, họ khóc-lóc bịn-rịn lúc chúng tôi ra đi, từ-giã mọi người lân-cận, quận, xã, thôn, dầu là chưa tin Chúa, nhưng đầy tình-cảm nồng-nhiệt đối với chúng tôi, có nhiều người đổ nước mắt trong lúc chúng tôi lên xe, và hơn nữa, từ-giã cơ-sở chúng tôi vừa làm xong, dầu không tốt-đẹp là bao, vì số tiền rất ít ; nhưng vị-trí rất tốt, và dường như các cây vạn-thọ đủ màu, các cây ngũ-sắc vừa mới nứt mầm, các rãnh rau xanh mướt cũng ử-rữ không muốn nhìn chúng tôi lúc chúng tôi lên xe. Trái lại đến Khe-sanh, mới bước xuống xe, chỉ thấy một ngôi nhà nho-nhỏ, xieu xieu vì các trận gió to vừa qua, trơ trơ giữa vườn đầy gai có chằng-chịt như rung rậm.

Chúng tôi đến Khe-sanh lúc 3 giờ chiều, cảnh chiều núi rừng làm cho vợ tôi càng thêm buồn ; xe Jeep ông Giáo-sĩ kéo rờ-một đến tại nhà, chúng tôi dọn đồ vào nhà không có một người quen-thuộc hoặc một tín-đồ đến hỏi thăm chúng tôi. Tối hôm đó chính tôi cầu-nguyện rất nhiều. Cảnh vắng buồn-tênh lần lần tan đi. Thợ mộc làm nhà, anh em Thượng làm cỏ, hằng ngày anh em Thượng xoi ra tấp-nập, các cán-bộ quận, xã đến thăm. Chỉ trong thời-gian ngắn, nhà tư-thất được dựng và lợp xong, vườn-tược dọn sạch-sẽ, càng ngày quang-cảnh càng vui cho vợ tôi. Vợ con tôi bắt đầu học tiếng Thượng và cũng bắt đầu nói bập-bẹ với các anh em Thượng vào thăm chúng tôi.

Nhà dựng lợp xong, nhưng Tết đến, thợ về Trung-châu, nên công-việc tạm đình, chúng tôi vẫn ở trong nhà bếp nhỏ hẹp trong dịp Tết, xin quý ông bà nhớ cầu-nguyện nhiều cho công-việc xây-cất nhà mau xong để chúng tôi có nơi ở rộng-rãi hầu việc Chúa, hiện bây giờ còn đương làm cửa, trét vách tô nền, công-việc thì nhiều mà số tiền còn ít, vì tranh, tre, gỗ bỏ một thời-gian khá lâu, nên bị mối ăn hư-hao rất nhiều, vả lại còn bị mất nữa, cũng cầu-nguyện cho chúng tôi đủ ơn để hầu việc Ngài, và cho đủ tiền làm xong để có dịp khánh-thành ngày kỷ-niệm Cứu - Chúa Phục - sanh, cũng xin cầu - nguyện cho số tín-đồ cũ trở lại và cho có người chưa biết Chúa qui-phục Ngài.

Tạ ơn Chúa, trong lúc lo xây cất nhà tôi có dịp đi giảng các làng gần, có nhiều anh ở các làng xa về quận ghé thăm chúng tôi, tôi có dịp giảng Tin-lành cho họ, họ nghe rất chăm-chỉ, họ mời chúng tôi đến làng để giảng cho bà con người làng họ, họ hứa sẽ tin Chúa. Chúng tôi cũng có một số tín-đồ rất tốt trước kia bây giờ họ sa-ngã, họ dọn lại bàn thờ rất nhiều, tôi hỏi tại sao họ bỏ Chúa cúng-lạy thần-tượng, họ trả lời « không có thầy ở giúp-đỡ chỉ bảo cho chúng tôi, nên con tôi đau, người bà con cảm-dỗ chúng tôi phải dọn lại bàn thờ ông bà, nhờ Chúa thầy lên đây, tôi rất vui, rồi đây tôi sẽ tin Chúa lại ». Chiều nay có một tín-đồ đi thăm bà con về, tôi quên mặt, tôi kêu vô nhà thăm, vì hề thấy người đi ngoài đường là tôi kêu vô để làm chứng cho họ, anh ấy sửng-sờ vì nghe tôi nói về danh Jê-sus, anh nói anh đã nhận Chúa Jê-sus rồi, anh không cúng nữa, anh xưng danh Jê-sus giữa anh em thợ, và các bạn cùng đi đường với anh. Anh rất mừng vì tôi lên đây để hầu việc Chúa. Anh hứa sẽ về nhóm mỗi ngày Chúa-nhật, và anh cũng mời chúng tôi về làng thăm.

Chúng tôi có đôi lời trân-trọng kính xin tỏ-bày cho ông bà biết và cầu-nguyện nhiều cho chúng tôi, nhờ Chúa chúng tôi sẽ thông-tin nếu có việc vui và ơn-phước nào khác. Cầu Chúa ở cùng ông bà và quý-quyển, thêm ân-tử trên ông bà để hầu việc Ngài.

(Trích thư ông Mục-sư Bùi-tấn-Lộc, Truyền-giáo ở Khe-sanh).

Thư này tôi viết ở tại làng Bơn-Srê, vì tôi đang đi với ông bà Jackson và hai Tập-sự giảng tại làng này và các làng chung-quanh. Cám-ơn Chúa, dầu chúng tôi sắp-đặt từ trước khi lễ Nô-ên, song khi đến đây lại thấy Chúa sắp-đặt rất là lạ-lùng. Ấy là chúng tôi đến đúng, vào ngày có nhà cảm-quyền đến để giải-thích sự tập-trung các làng Thượng và cũng chia luôn đất cho họ để dời làng về trong vòng 3 tháng trở lại, mà cũng hiệp với điều dự-định của chúng tôi là sẽ mở Hội-thánh cho chi-phái Mạ trong năm nay. Như vậy chúng tôi có dịp-tiện mà xem-xét và lựa-chọn để cất Nhà Thờ sau này, thật là mọi sự

Nhà Thờ Tin-Lành ở Bến-Hiên (Hiên-giang)

tương-hiệp cách lạ-lùng, và ấy là do ý Chúa sắp-đặt và dự-bị, thật chúng tôi chỉ biết ngợi-khen Chúa mà thôi.

Trước kia họ ở rải-rác, cách nhau cả 2, 3, ngày đường, nay có 10 làng được tập-trung lại, dân-số trên ngàn người, như vậy đồ-đặng nhiều trong sự giảng-dạy, mà cũng rất lợi nhiều thi-giờ phai phí đi trong khi đi thăm các làng. Như vậy xin các ông bà nhớ cầu-nguyện cho chúng tôi mở Hội-thánh tại đây và 5 địa-điểm khác cũng đang được tập-trung kế-tiếp theo nữa, vì mấy năm nay chỉ gieo ra, hôm nay mới khởi sự gặt trái đầu mùa bằng cách có một làng đầu-tiên chịu cất Nhà Thờ trong làng họ, nay họ cũng bị dời về về đây, nên có thêm được 9 làng ở gần, rất là có phước.

Ngày 27-1-58 chúng tôi trở về thi lại mở khóa-học mới vào đầu tháng 2 dương-lịch. Xin ông bà nhớ cầu-nguyện Chúa cho chúng tôi có đủ sức và ơn cùng tài-chánh mà lo cho việc Chúa tại đây có sự kết-quả vinh-hiến cho danh Ngài, xin thành-thật cảm-ơn nhiều.

Về số hứa của các Hội-thánh tháng này gọi đến rất thừa-thót, có lẽ con-cái Chúa hơi mỗi-một và bận lo năm mới chẵn, chỉ có Đà-lạt là giúp đều nhưng tôi phải đi lên chờ-đợi một ngày mới nhận được.

(Trích thơ ông Mục-sư Chung-khâm-Lộc, Truyền-giáo ở Di-linh).

PHƯƠNG-DANH CỦA CÁC HỘI-THÁNH DỰ PHẦN TRUYỀN-GIÁO

(Từ tháng 12-57 đến tháng 3-58)

Hội-thánh Đà-lạt (tháng 12-58)	1.500đ00
Hội-thánh Gia-định	350đ00
Hội-thánh Cần-thơ	415đ00
Hội-thánh Di-linh	300đ00
Hội-thánh Cần-thơ (tháng 1-58)	196đ00
Hội-thánh Đà-lạt	1.500đ00
Hội-thánh Long-xuyên (Ô. Diệp trao)	300đ00
Hội-thánh Đà-lạt (tháng 2-58)	1.000đ00
Hội-thánh Cần-thơ	160đ00
Hội-thánh Long-xuyên (Ô. Diệp trao)	200đ00
Hội-thánh Ô-môn	200đ00
Hội-thánh Biên-hòa	500đ00
Hội-thánh Cần-thơ	111đ00
Ông Vũ-Tự (H. T. Ng.T. Phương)	425đ00
Vô danh (Sài-gòn)	200đ00
Hội-thánh Di-linh (tháng 3-58)	300đ00
Hội-thánh Fyan (dâng 3 tháng)	390đ00
Hội-thánh Gia-định	700đ00
Bà Nguyễn-thị-Trà giúp Hội-đồng	200đ00
Mua giấy mực cho học-trò	200đ00

Xin thành-thật cảm-tạ các Hội-thánh và quý ông bà.

Di-linh, ngày 6-3-58

— Chung-khâm-Lộc Tư-hóa
Đ. T. G. Di-linh

GỌI LÒNG BẠN TRẺ

(Tiếp theo trang 23)

Cánh gió xuân thừa tận phương trời xa-xăm lướt ngang ngọn tre, đồn vào cửa, hái luôn vài cánh hoa phượng tàn tung lên không, quăng vào chiếc phòng chật hẹp xinh-xắn. Ánh trăng vằng-vặc tỏa sáng diu-dịu xuyên kẽ lá, qua cửa sổ nằm dài dưới nền xi-măng một vệt sáng hình chiếc thập-tự-giá, bộc-lộ vẻ đẹp cảm-xúc huyền-bí. Một vài cụm mây theo gió lướt nhanh về một góc trời xa lạ, để sót lại những chiếc sao lấp-lánh như đang thi-thầm mật-báo nhau dư-âm vang-dội tiếng ca đặc-thắng của đoàn người được thâu-lượm từ phương xa :

• Ta thắng nhờ đức-tin đây !
Ta thắng nhờ đức-tin đây !
Ô, ta cứ đặc-thắng vinh thay !
Thắng luôn trên thế-gian này •.

— TÍCH-ĐỨC

(Một buổi chiều tối tại T.K.T. ngày 13/2/1958)

PHỤ NỮ ĐIỂN ĐÀN

Tôi sắp chết mất! Không ai đến thăm tôi cả

HƯƠNG uể-oải đứng dậy bước lại bên cửa sổ khẽ hé màn nhìn ra vườn. Hôm nay là mùng một Tết rồi. Đâu cũng có tiếng cười đón Xuân. Cây cỏ ngoài vườn tươi hẳn lên, trăm hoa đua nhau khoe sắc đẹp. Tất cả hân-hoan đón Chúa Xuân. Duy chỉ một mình Hương là ủ-ru. Nhìn cảnh bên ngoài mãi cũng chán-nản Hương lại vào giường nằm nghĩ liên-miên: « Nhanh quá, nàng chép miệng thở dài náo-nuột. Mới ngày nào mình. . . . » Phải, mới đây thôi, chỉ năm tháng trước thôi, Hương còn vui-vẻ sống bên mẹ nàng. Cha nàng qua đời từ khi nàng còn mang sữa. Mẹ nàng ở vậy tàn-tảo nuôi con, lo cho con một đời sống vui-vẻ phước-hạnh. Ngày nào cũng như ngày nấy bà dậy sớm lo cơm nước cho con xong lại ra chợ bán-buôn chiều mới về. Còn Hương, xong bữa ăn sáng cũng xách cặp đến trường, trưa về ở lại với mẹ ở chợ. Hương thấy mẹ khổ-sở vì mình thì nàng thương lắm và nàng đã tâm tâm niệm niệm cố-gắng học-hành cho bổ công-ơn của mẹ.

Chiều Chúa-nhật nọ, nhân lúc đi ngang Nhà-thờ Tin-lành, nàng và các bạn rủ nhau ghé vào xem. « Chúng ta vào xem thư các thanh-niên thiếu-nữ Tin-lành làm gì trong này. Làm sao họ có thể tự nhốt mình vào đây trong khi bao cuộc chơi đùa hứng-thú đang chờ họ ».

Vừa vào đến cổng nhà thờ là họ đã gặp ngay một thiếu-nữ niềm-nở chào đón họ và mời họ vào nghe giảng. Họ nắm nhau, nháy mắt với nhau, khúc-khích với nhau tỏ vẻ giễu-cợt. Nhưng họ cũng đi thẳng vào nhà thờ. Đến cửa Hương bảo nhỏ các bạn: « Này các chị, chúng mình vào xem một tí rồi ra nhé. Mình ngồi ngay ghế chót cho tiện đi ra nhé ».

Nhưng vừa bước vào nhà thờ là họ lại được một chị khác mời họ lên ghế trên. Họ bị phân-tán mỗi người một góc. Hương định bụng sẽ ngồi nghe hát xong thì ra ngay, Nàng khoan-khoái nghe cả hội-chúng hát những bài Thánh-ca mới lạ. Ban hát thanh-niên lại càng làm nàng thích-thú hơn. Nàng khen thầm: « Chà, ba giọng, bốn giọng, hay nhỉ. Họ lại mặc áo đặc-biệt trông đẹp quá. » Nàng đảo mắt nhìn xem những người chung-quanh. Chà tất cả ai nấy đều chăm-chú nhìn lên ban hát. Họ im-lặng thưởng-thức bài ca và tỏ vẻ thần-phục khen-thưởng ban hát làm. Ban hát, hát xong thì đến bài giảng của ông Mục-sư. Lúc đầu Hương chẳng nghe gì. Nàng đang bận nghĩ kế đi ra. Và đoán xem các bạn đang nghĩ gì, đang làm gì. Nàng đưa mắt kiểm họ và tìm cách ra đầu cho họ đi ra. Nhưng chẳng bạn nào nhìn nàng cả. Họ đang chăm-chú nhìn lên tòa-giăng. Thế là Hương đành ngồi im. Bỗng một câu ông Mục-sư lặp đi lặp lại làm cho nàng chú-ý: « Hỡi những kẻ mệt-mỏi và gánh nặng hãy đến cùng Ta . . . » Rồi một lát sau câu Kinh-thánh này lại đập vào tai Hương: « Vì mọi người đều đã phạm tội ». Mục-sư cứ giảng, bày-tỏ tâm-trạng của loài người. Tất cả đều đầy-dẫy tội-loi. Ai nấy đều phạm tội. Và kết-cuộc của những kẻ có tội là bị hình-phạt. Luật-pháp đời này thì hình-phạt bằng tiền, lao-tù, khổ-sai, cấm-cố, lưu-đày, tử-hình. Còn Đức Chúa Trời hình-phạt tội-lỗi và tội-nhân trong hồ-lửa, những lời ông Mục-sư làm Hương sợ lắm. Nàng nhận thấy ông nói đúng, đúng sự thật. Ai cũng có tội. Chính Hương cũng tự biết mình có tội. Vì nhiều lúc lương-tâm nàng cắn-rứt, day-nghiến nàng lắm. Nàng có cảm-tưởng là Mục-sư nói những lời ấy

cho chính nàng. Ông cứ nhìn thẳng vào mặt nàng làm nàng bối-rối và chột dạ. Nàng đảo mắt nhìn những người chung-quanh để xem thái-độ họ như thế nào? «Ủa sao mình mềm-yếu thế? Họ ngồi đó có tỏ vẻ gì đâu. Mặt họ trông lạnh như đồng đó thôi». Thật thế, bên Hương là bà đang đọc Thánh-Kinh Báo, hai chị ngồi trước Hương đang ghé vào nhau nói chuyện, một bà khác đang nựng con. Không ai có vẻ gì là nghe giảng cả. Có người ngồi nghe nhưng không có vẻ chăm-chú. Một tiếng nói trong lòng Hương vang lên: «Đấy, thấy chưa? Họ là tín-đồ mà họ còn chưa chú-ý nghe thay, mình nghe làm gì. Ông ta nói chắc không đúng thành không lay chuyển được họ, không làm cho họ chú-ý, cảm-động».

Dẫu vậy Hương cũng không được yên lòng. Lúc ra khỏi Nhà Thờ các bạn tranh nhau phê-bình này nọ. Nàng vẫn ngậm miệng.

— «Chà, chị này sao làm thế. Bộ ông Mục-sur làm chị cứng miệng rồi sao?»

— «Ừ, nếu mà những điều ông ta nói mà đúng thì sao?»

Các bạn phá lên cười và nhạo: «Thôi con này mới vào Nhà thờ một lần mà hóa đạo-đức mất rồi. Thế mấy tin lời ông ấy hả?»

Hương im lặng đi, không trả lời nữa.

Về nhà những câu ông Mục-sur nói vẫn không rời đầu-óc nàng. Nhiều lúc nàng muốn chạy sang nhà bà tín-đồ bên cạnh để hỏi rõ-ràng về những lời ông Mục-sur nói đó có đúng không. Nhưng liền đó thái-độ các thánh-giả nàng thấy trong nhà thờ lại hiện ra. Lời giễu-cợt các bạn lại vang lên. Rồi nàng lại nghe tiếng nói: «Thôi, đừng hỏi gì cho mất công. Ông ta nói không thật đâu. Nếu đúng thì những người kia đã sợ biết bao rồi».

Thế rồi lần-lữa ngày tháng trôi qua. Một hôm mẹ nàng bỗng-nhiên ốm nặng. Chỉ trong vài ngày tử-thần đã rước bà đi. Mất mẹ, bơ-vơ một mình, Hương khóc sụt-mướt, sưng cả mắt. Bà tín-đồ bên cạnh sang khuyên-lơn an-ủi. Bà đọc cho nàng nghe nhiều câu Kinh-thánh và cả

câu: «Hỡi những kẻ mệt-mỏi và gánh nặng...»

Nàng giựt mình nhớ lại lời ông Mục-sur. Nhưng nàng chẳng còn thấy cảm-động gì nữa. Nàng ngồi nghe bà tín-đồ nói nhưng nàng thấy nó lạt-lẽo vô cùng. Lòng nàng đã cứng lại vì thái-độ những người nàng đã mục-kích vì lời giễu-cợt của các bạn, cũng vì thời-gian, cũng vì nỗi đau-buồn vì mất mẹ. Lời Kinh-thánh không còn đâm nhói tim nàng nữa.

Rồi một người bà con đến rước nàng về nhà sar-sóc nuôi-dưỡng. Chỉ vài tháng sau nàng lại thọ bệnh nặng. Lúc này nàng mới thấy rõ lòng người là xấu. Các bạn nàng đều lánh mặt nàng; chẳng một người đến thăm nàng. Cảm biết mình là gánh nặng, một mối lo cho gia-đình người bà con, nên nàng xin vào nhà thương thí. Nàng vào đây đã hơn một tháng. Bệnh-tình nàng chẳng thuyên-giảm gì. Vi-trùng lao cứ đục-khoét phổi nàng. Càng ngày càng nặng càng gầy, càng xanh. Hương sợ chết lắm, đến nỗi nhiều đêm nàng thao-thức không ngủ được. Lắm lúc nàng khóc sụt-mướt và thầm ước được ông bà Mục-sur hay một vài bà tín-đồ đến thăm và chỉ-dẫn cho nàng con đường cứu-rỗi. Nàng ước-ao ai đem cho nàng một nguồn an-ủi, Hương chờ đợi mãi nhưng bất tằm. Hương tự hỏi: Có ai nhớ đến tôi và đến thăm tôi chẳng? Có ai suy-nghĩ đến linh-hồn này không? Ôi, tôi sắp chết mất mà không ai đến thăm tôi cả? Tôi sẽ đợi đến bao giờ? Bao giờ? Cho đến bao giờ nhỉ?

— Hồng-Liên

CÔ-NHI-VIỆN TIN-LÀNH

(Tiếp theo trang 26)

THÔNG-CÁO

Ban Giám-đốc Cô-nhi-viện Tin-lành trân-trọng thông-cáo cùng quý thân-nhân của các em cô-nhi, hiện đương sống trong viện. Từ nay về sau, không nên gửi tiền-bạc hay áo quần cho riêng một em nào trong viện. Vì muốn tránh sự khó-khăn và buồn-tủi cho những em khác trong sự sống chung tại viện. Nếu có thể gửi giúp chung cho công-quỹ Cô-nhi-viện, đặng Ban Giám-đốc lo chung cho các em thì tiện hơn. Đa-tạ. — Ban Giám-đốc

Xin giới-thiệu cùng quý độc-giả !

CỨU-CHÚA DUY-NHỨT

Mục-đích quyển sách này lược-thuật cõng-hiến quý độc-giả những sự-tích về CỨU-CHÚA DUY-NHỨT của nhơn-loại tức là Chúa Jêsus-Christ.

Giá mỗi quyển 2\$00.

NƯỚC SÁNG-LÁNG

Trong truyện này nói về một cậu bé rất trung-tín và được nhiều ơn-phước của Chúa, nên cậu đã chỉ vẽ con đường dẫn đến NƯỚC SÁNG-LÁNG cho nhiều người. Truyện này đã được dịch ra nhiều thứ tiếng như : Đức, Anh, Pháp, Tây-Ban-Nha và bây giờ là Việt-Nam.

Giá mỗi quyển 5\$00.

HOÀNG-TỬ PHI-CHÂU

Đây là một truyện thật rất cảm-động về Hoàng-tử KABOO thuộc bộ-lạc KRU, xứ LIBÉRIE, ở Đông-bộ Phi-châu. Cậu sanh năm 1873 và qua đời năm 1893. Tuy cuộc đời ngắn-ngủi nhưng biết tin-cậy Cứu-Chúa Jêsus-Christ và đầu-phục Đức Thánh-Linh, nên cậu đã lập được nhiều kỳ-công cho Ngài.

Giá mỗi quyển 2\$00.

TÂN-ƯỚC BẰNG ANH-NGŨ

Trong sách này đặc-biệt có 500 hình giải-bày về sự tích-của CỨU-CHÚA JÊSUS-CHRIST tại thế-gian cách rất rõ-ràng.

Giá mỗi quyển 200\$00.

BẢN VỚI GIÁ ĐẶC-BIỆT CÁC THỨ SÁCH :

Đức Chúa Jêsus tại Na-xa-rét

Giải-nghĩa thơ Rô-Ma (Jaffrey)

Giải-nghĩa Sáng-thể Kỳ (Jaffrey).

Phòng sách Tin-lành
Số 14, đại-lộ Hồng-Bàng
SÀI - GÒN